

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 3T/22/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1115010325
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Kačáni
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2015:1115010325.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v senáte zloženom z predsedu Mgr. Michala Kačániho a prísediacich JUDr. Mariána Mišíka a Ing. Pavla Ščepána, v trestnej veci vedenej proti obžalovanému I.M. H. pre pokus zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 odsek 1, § 155 odsek 1 Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 24.11.2015 v Bratislave, takto

rozhodol:

Obžalovaný:

I.M. H. J. M. T. H. J. M. K. J. M. narodený XX.XX.XXXX D. H., trvale bytom H., D. X, nezamestnaný, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov,

sa uznáva vinným, že

dňa 26.11.2013 v Bratislave na Obchodnej ulici číslo 38, v byte číslo 2, na druhom poschodí, v čase približne o 12.00 hodine po tom, čo mu poškodená R. D. neodpovedala na ním položené otázky, začal ju v kuchyni otvorenou dlaňou fackať po tvári, popri tom jej vulgárne nadával a kričal, následne ju odvliekol z kuchyne do izby, kde ju hodil na posteľ a ako bol nad ňou, tak ju stále udieral otvorenou dlaňou do tváre, vulgárne nadával a kričal, pričom sa poškodená bránila a kopla ho nohou do oblasti tváre, na čo ju začal biť päšťami do oblasti tváre, hlavy, brucha a rebier až poškodenej začala tiecť krv, na čo sa presunula do kúpeľne, v ktorej sa snažila zamknúť, avšak obvinený šiel hneď za ňou a zabránil jej v tom vykopnutím dverí, do ktorých urobil diery a z vnútornej strany dverí vzal kľúč, ktorý si ponechal, pričom počas toho, ako bola poškodená v kúpeľni viackrát za ňou prišiel a udieral ju päšťami do hlavy, pomedzi to ju pozoroval cez diery v dverách, následne ju v kúpeľni zamkol a neustále sa jej pýtal, prečo sa mu pozerala do mobilného telefónu, následne odišiel do kuchyne, vrátil sa a dvere odomkol a priniesol si kladivo, ktoré následne odložil a priniesol si tľčik na mäso a povedal: „Teraz začne vypočúvanie“, pričom ako poškodená sedela na toalete a na otázku mu odpovedala, že sa mu pozrela do telefónu, udrel ju s tľčikom do hlavy, z čoho poškodenej prišlo zle, následne ju viackrát udrel s tľčikom opäť do hlavy, ako aj do kolien a predkolenia počas toho, ako sedela na toalete a neustále sa jej pýtal, prečo sa mu pozerala do telefónu a ako si to mohla dovoliť, pričom na jej otázku, či ju chce zabiť jej uviedol, že nie, to by bolo príliš jednoduché, že ju chce len zmrzačiť a po tom, ako sa upokojil, ju uzamkol v kúpeľni a odišiel do obývacej časti bytu, pričom v čase približne o 14:00 hodine ho poškodená požiadala, aby ju pustil, nakoľko jej je zle a chcela by si ľahnúť, čo aj urobil a pomohol jej ľahnúť do postele a dal jej dva kusy tabletiék Ibalgin a dva kusy tabletiék Diazepam, pričom poškodená následne zaspala a v čase o 17.30 hodine, keď sa zobudila, zistila, že obvinený byt opustil a ponechal zranenú poškodenú v byte, pričom jej obvinený z peňaženky odcudzil hotovosť vo výške 600,-Eur, ako aj debetnú platobnú kartu Visa Electron číslo XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, vydanú bankou Tatra banka, a. s. k bežnému účtu číslo G. patriacemu poškodenej, a týmto vyššie opísaným fyzickým napádaním spôsobil poškodenej odreninu chrbta nosa, odreninu v pravej spánkovej oblasti, odreninu spánkovozáhlavovej oblasti vpravo, okuliarovitú krvnú podliatinu okolo očí výraznejšiu vpravo s výrazným opuchom a nemožnosťou otvoriť viečko, zlomeninu nosa, zlomeninu vnútornej steny orbity vpravo, zlomeninu bočnej steny čuchových dutín s preliačením

fragmentov mediálne do čuchových dutín, výraznú pneumatoorbitu, udreninu pravého ramenného kĺbu, ľavého predkolenia, udreninu pravej časti brucha pod rebrovým oblúkom, zlomeninu 8. A 9. Rebra vpravo v strednej axilárnej čiare s dobou liečenia zlomeniny rebier v dĺžke 4-6 týždňov, pričom poškodená pre bolesť nemohla spať na pravom boku a musela spať v polosede prvé 2-3 týždne, nemohla nosiť ťažšie nákupy, s dobou liečenia zlomeniny nosa a etmoidálnych kostí v dĺžke 2-3 týždne, mediálnej fraktúry orbity v dĺžke 7-10 dní, pričom pre edém nosa sa jej ťažšie dýchalo nosom prvých 7-10 dní a pre udreninu v spánkovej oblasti mala bolesti hlavy 7-10 dní, pričom uvedené konanie obžalovaného, vzhľadom na jeho rozsah, intenzitu a miesta na tele poškodenej, na ktoré obžalovaný útočil, úmyselne a bezprostredne smerovali k ťažkej ujme na zdraví v podobe poruchy zdravia trvajúcej po dlhší čas,

následne obvinený po opustení bytu neoprávnene použil vyššie uvedenú odcudzenú platobnú kartu poškodenej dňa 26.11.2013 v čase o 16.58 hodine v Bratislave na Obchodnej ulici 58 v bankomate Tatra banky, a. s., na výber hotovosti vo výške 200,-Eur a toho istého dňa v čase o 20.52 hodine v bankomate Tatra banky, a.s. v Bratislave na Vajnorskej ulici 100 neoprávnene použil platobnú kartu na výber hotovosti vo výške 700,- €, následne na to sa toho istého dňa neúspešne pokúsil vybrať prostredníctvom tejto platobnej karty v bankomate Tatra banky, a.s. v Bratislave na Herlianskej ulici číslo 9 v čase o 21.37 hodine hotovosť vo výške 500,- € a o 21.38 hodine hotovosť vo výške 200,- € a nakoniec sa neúspešne pokúsil vybrať prostredníctvom tejto platobnej karty v bankomate Tatra banky, a.s. v Bratislave na Kazanskej ulici 48 dňa 27. 11.2013 v čase o 00.02 hodine hotovosť vo výške 1000,- €,

čiže vyššie uvedeným konaním poškodenej celkovo odcudzil peniaze vo výške 1.500,- € a pokúsil sa neúspešne o neoprávnené výbery ďalších peňazí vo výške 1700,-€, teda v prípade úspešného vykonania neúspešných výberov by celkovo odcudzil peniaze spolu vo výške 3.200,- € a tohto konania sa obvinený dopustil po tom, čo bol 19.10.2013 rozhodnutím Obvodného oddelenia Policajného zboru Bratislava Staré Mesto - stred Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave I právoplatným 19.10.2013 v priestukovom konaní uznaný za vinného zo spáchania priestupku proti majetku formou drobnej krádeže podľa § 50 odsek 1 zákona číslo 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, za ktorý mu bola týmto rozhodnutím uložená pokuta vo výške 30,- € nezaplatená na mieste, k čomu bol obvinenému vystavený blok evidenčného čísla 11031335, ktorý si obvinený v rámci blokového konania prevzal,

t e d a

dopustil sa konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustil v úmysle spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví, avšak k dokonaniu činu nedošlo

neoprávnene si obstaral platobný prostriedok a pokračoval v neoprávnenom používaní platobného prostriedku

pokračoval v dopúšťaní sa konania bezprostredne smerujúceho k prisvojovaniu si cudzej veci tým, že sa jej zmocní, pričom bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý a bezprostredne smerujúceho k spôsobeniu väčšej škody, ktorého sa dopustil v úmysle spáchať tento prečin, avšak k dokonaniu prečinu nedošlo,

č í m s p á c h a l

pokus zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 odsek 1, § 155 odsek 1 Trestného zákona

pokračovací prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 odsek 1 Trestného zákona a pokus pokračovacieho prečinu

krádeže podľa § 14 odsek 1, § 212 odsek 2 písmeno f/ Trestného zákona, odsek 3 písmeno a/ Trestného zákona spáchané v časti v jednočinnom súbehu

Za to sa
o d s u d z u j e :

Podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona, § 36 písmeno m/, § 38 odsek 2, odsek 5 Trestného zákona, § 41 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, § 42 odsek 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 11 (jedenásť) rokov a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona sa obžalovaný pre výkon trestu zaraďuje do ústavu pre výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona súd z r u š u j e výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava I sp. zn. OT/103/2014 zo dňa 04.07.2014, právoplatného dňa 04.07.2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 73 odsek 2 písmeno d/ Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku sa obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť poškodenej R. D., T. XX.XX.XXXX D. H., trvale bytom Y. XXXX/XX, Bratislava, škodu vo výške 1.500,- Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Na hlavnom pojednávaní konanom v predmetnej trestnej veci súd umožnil urobiť obžalovanému I. H. vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písmeno a), b) a c), odsek 4 Trestného poriadku, pričom obžalovaný vo vzťahu k časti skutku uvedenom v 2 a 3 odseku skutku (s výnimkou odcudzenia 600,-Eur v zmysle 1 odseku) obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava I zo dňa 14.08.2014, č. k. 1 Pv 944/13/1101 - 100 urobil vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku, teda že je vinný z jeho spáchania a vo vzťahu k časti skutku vymedzenom v odseku 1 predmetnej obžaloby urobil vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku, teda že z jeho spáchania je nevinný. Súd následne postupoval v súlade s § 257 odsek 5 Trestného poriadku a obžalovanému vo vzťahu k rozsahu priznania skutku položil otázky podľa § 333 odsek 3 písmeno c), d), f), g) a h) Trestného poriadku, na ktoré obžalovaný vo všetkých prípadoch odpovedal zhodne „áno“. Následne súd v súlade s ustanovením § 257 odsek 7 Trestného poriadku po súhlasnom vyjadrení všetkých prítomných procesných strán uznesením prijal vyhlásenie obžalovaného v rozsahu, v ktorého rámci priznal vinu, a následne uznesením podľa § 257 odsek 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, nevykoná, pričom vykoná len dôkazy súvisiace s nepriznanou časťou skutku, s výrokom o treste, ochrannom opatrení a náhrade škody.

V súvislosti s predmetom dokazovania vo vyššie uvedenom rozsahu súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného I. H., výsluchom svedkyne - poškodenej R. D., výsluchom svedkov N. M. a S. D., prečítaním znaleckých posudkov za podmienok upravených v § 268 odsek 2 Trestného poriadku (nakoľko sa znalci na písomne vyhotovené znalecké posudky odvolali), a to znaleckého posudku č. 1/2014 zo dňa 13.02.2014 a jeho doplnenia č. 5/2014 zo dňa 10.11.2014, vypracovaného znalcom z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Chirurgia doc. MUDr. Luděkom Vrtíkom, CSc., znaleckého posudku č. 26/26/2014 zo dňa 27.03.2014, vypracovaného znalkyňami z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria MUDr. Luciou Žlnayovou, PhD. a MUDr. Danicou Hunákovou, CSc., znaleckého posudku č. 35/2014, 31/2014 zo dňa 11.08.2014 vypracovaného znalcami z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria MUDr. Miroslavom Čerňanom a MUDr. Elenou Mokrášovou, znaleckého posudku č. 7/2014 zo dňa 05.08.2014 vypracovaného znalkyňou z odboru Psychológia, odvetvie Klinická psychológia dospelých PhDr. Evou Heftyovou,

PhD., znaleckého posudku č. ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2013/17151 zo dňa 16.01.2014 vypracovaného Kriminalistickým a expertíznym ústavom Policajného zboru Bratislava, odboru prírodovedného skúmania a kriminalistických analýz, výsluchom znalcov k uvedeným znaleckým posudkom, čítaním znaleckého posudku č. ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2013/17151 zo dňa 13.01.2014 vypracovaného Kriminalistickým a expertíznym ústavom Policajného zboru Bratislava, odboru kriminalistickej identifikácie, a to za podmienok upravených v § 268 odsek 2 Trestného poriadku (so súhlasom obžalovaného a prokurátora), prečítaním zápisnice o výpovedi svedka V. W. z prípravného konania postupom podľa § 263 odsek 1 Trestného poriadku (so súhlasom obžalovaného a prokurátora), prečítaním listinných dôkazov postupom podľa § 269 Trestného poriadku, a to zápisnice o ohliadke miesta činu vrátane pripojenej fotodokumentácie, fotodokumentácie zranení poškodenej, listu obvineného, potvrdenia o vrátení vecí, zápisnice o odbere bukálnych výterov, lekárskeho - ambulantného správ, zmluvy o nájme, bloku na pokutu, záznamu o uložení pokuty, uznesenia OR PZ v Bratislave I zo dňa 28.05.2014, lustrácie ISP Poldat, výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov MV SR, odpisu registra trestov obžalovaného zo dňa 19.11.2015, trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. OT/103/2014 zo dňa 04.07.2014 a oboznámením obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava I sp. zn. OT/103/2014, rozsudku Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 3T/133/2015 zo dňa 29.9.2015, zápisnice o previerke výpovede na mieste, vykonaním vecného dôkazu podľa § 270 odsek 1 Trestného poriadku, a to tĺčiku na mäso.

Obžalovaným navrhované dôkazy výsluchom ďalších svedkov, ako aj konfrontáciu obžalovaného s poškodenou súd uznesením podľa § 272 odsek 3 Trestného poriadku odmietol, nakoľko obžalovaný výsluchom ním uvedených svedkov chcel dokazovať skutočnosti ohľadne hodnovernosti poškodenej, k čomu mal súd dostatok iných vykonaných dôkazov vrátane k tomu sa vzťahujúceho znaleckého dokazovania, pričom uvedení svedkovia žiadne relevantné skutočnosti ohľadne skutku uviesť nemohli, keďže pri jeho spáchaní neboli prítomní. Obžalovaným navrhovanú konfrontáciu považoval súd vzhľadom na rozsah vykonaného dokazovania za absolútne nepotrebnú a z hľadiska toho, čo by sa ňou malo docieľiť, aj za neúčelnú.

Obžalovaný I. H. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že s poškodenou sa zoznámil v septembri roku 2013 v herni na Trnavskom mýte. V priebehu 1 týždňa ich stretávanie navrhla, aby sa k nej nastahoval. Neskôr zistil, že v rodine sú rozpory medzi ňou a jej exmanželom, ako aj dcérou a pravdepodobne budúcim zaťom pánom W.. Bol svedkom toho, ako jej dcéra napáda vlastnú matku fyzicky za prítomnosti pána W.. Taktiež vo vzťahu k nemu mali zaznieť vyhrážky zo strany exmanžela R. D. ohľadne bývania v ich byte. Pár dní na to bol krivo obvinený, že mal napadnúť fyzicky slečnu S. D.. R. D. vypovedala proti svojej dcére a W. v tom smere, že ju on bránil. Na to jej navrhol, aby sa odsťahovali do nájmu na Obchodnú 38. Pokiaľ ide o skutok obžalovaný uviedol, že v ten deň sa zobudil okolo dvanástej hodiny na nejaký krik a šramoty v spálni. Vstal, následne začal v kuchyni komunikovať s poškodenou v tom smere, že kde bola, prečo nespala, či zase fetovala. Ona reagovala podráždene, bola agresívna, vykrikovala, hádzala nejaké predmety, vyčítala mu, že chodí za štetkami, že ju podvádza a podobne. Následne tam vrieskala a vznikla hádka. Odtiaľ išla do kúpeľne, kde hádzala s vecami. On tam búchal, nech otvorí kúpeľňu, nech ide von. Ona začala vrieskať, že sa zabije, že to nevydrží. Asi štvrt hodinu neotvárala. Mal silné podozrenie, že tam môže mať drogy. Neželal si, aby v jeho prítomnosti boli drogy kvôli riziku trestného stíhania. Zhruba po štvrt hodine chcel ísť do kúpeľne, avšak nechcel ho pustiť. Bol nahneváný, najprv udrhel do dverí rukou, čím spravil preliačinu pravou rukou a vzápätí vykopol dieru do dverí. Potom si išiel umyť ruku do kuchyne, z ktorej mu kvapkala krv. Následne cez tú dieru komunikoval s poškodenou, aby otvorila dvere, avšak ona ešte viacej vrieskala. Preto prestrčil ruku cez dieru vo dverách a snažil sa dočiahnuť na kľúč. Horko ťažko tam dočiahol, ale sa mu to podarilo. Otvoril dvere, vkročil dovnútra, na čo ho poškodená hneď začala napádať. On je ani neudrel. Pri tom, ako chcel vziať kľúč, necítil útoky zo strany poškodenej, nakoľko pri odomykaní to dosť rýchlo spravil, teda vzal ten kľúč a otvoril dvere. Napádala ho päťami a všelijako inak. Určite jej nejaké údery opätovoľ, avšak si nepamätal ako, či sa bránil alebo opätovoľ údery. Väčšinou jej držal ruky a sácal, resp. odsotil ju. Šmýkala sa, padla a potom sa ukludnila. On ju teda chcel odtiaľ dostať von, proti čomu sa ona vzpieraľa a následne sa ukludnila. Začali sa rozprávať, riešili jej zranenia, že ju bolí roka a nos a že je unavená. Požiadala ho, aby jej pomohol, tak ju zobral do obývačky ľahnúť si. On jej navrhoval, aby išli k lekárovi, ale ona nechcela. Žiadal ju, veľmi ju prehováral, aby išli do nemocnice, lebo videl, že jej ide krv z nosa a teda že má rozbitý nos (ale ešte nie opuchnutý), a že má opuchnutú ruku. Ona potrebovala lekára, ale ho odmietla. Nechal sa prehovoriť, aby jej išiel kúpiť lieky. V Poluse tieto lieky nakúpil. Ešte predtým jej na jej žiadosť podal liek diazepam. Dal jej obklady, vodu, aby mohla zapiť lieky. Následne do desať minút zaspala. On sa vychystal von, zobral kreditnú kartu, ktorú aj napriek vyhláseniu užíval spolu s ňou jeden

mesiac, na čom boli dohodnutí. Tú kartu nebral s vedomím, že ju kradne. Ona vedela, že ju používa, nakoľko platil nájomné a robil nákupy, avšak je to tvrdenie jeho, poškodená tvrdí niečo iné a on to nemá ako dokázať. Zhodou okolností mal v ten deň kupovať pracie prášky, s ktorými obchodoval a potreboval väčšiu hotovosť. V Poluse kúpil lieky, pričom mal tam aj stretnutie s pánom G. ohľadne tých práškov. Ďalej kúpil nejaké kvetiny, pričom v Poluse sa zdržal dlhšie. Viackrát volal poškodenej, avšak nedvíhala telefón, ktorý bol vypnutý. Mal dojem, že ešte spí. Následne okolo deviatej ho odviezol kamarát, vystúpil na Vysokej a vzápätí mu zazvonil telefón (v tom čase bol asi 20 - 30 metrov od vchodu na Obchodnej, kde videl policajné autá). Volala mu pani M., prenajímateľka bytu, že ho R. D. za niečo udala. On sa zľakol a keby tam išiel, bol by problém, nakoľko S. D. mu už raz problémy urobila. Potom išiel riešiť otázku, ako sa dostane na políciu s právníkom. Mal dohodnutého právnika pána N., ale on bol v Maďarsku, preto sa dva dni nedostavoval, lebo sa bál ísť na políciu bez právnika. Neskôr sa pokúšal dostať do bytu po veci, ale zámky boli vymenené. Preto volal pani M., že sa tam potrebuje dostať. Právnik mu potom povedal, že nech ide na políciu. Následne 28-ho išiel poobede k bytu, kde boli pred vchodom policajti, pristúpil k nim a povedal, kto je a že o čo ide. Ďalej tiež uviedol, že ako odchádzal z bytu okolo štvrtej a ako poškodená zaspala, tak ju nezanechal zamknutú v byte z dôvodu, že kľúče mala aj poškodená (dva), pričom bytový komplex sa musí zatvárať, nie sú tam gule, sú tam kľučky na dverách. Obžalovaný vo vzťahu k telefónu, ktorý mal odcudziť, čo však už nie je predmetom obžaloby, uviedol, že tento telefón jej kúpil on. Ten sa taktiež nachádzal v tom byte. Ďalej poukázal na to, že v rolke toaletného papiera (počas toho, ako poškodená zaspala a ako odchádzal), našiel drogy - metamfetamín. Nevedel, čo má robiť, bál sa (vtedy on drogy nekonzumoval), preto ich odložil, pričom si dal pozor na odtlačky a dal to do papiera. Poškodená tvrdila, že tie drogy mali byť jeho, avšak vyšetrovaním sa zistilo, že jeho neboli.

V rámci kladenia otázok obžalovaný uviedol, že v deň skutku došiel do bytu, avšak poškodená tam nebola. Prišiel okolo piatej nadržanom a zobudil sa o dvanástej. Vedel, že poškodená nespala, nakoľko aj noc predtým tam nespala. Videl to na nej, keďže mala rozšírené zorničky. On v tom čase konzumoval marihuanu asi dvakrát do mesiaca. Pervitín vyskúšal, ale v deň skutku ho nekonzumoval. Je príležitostný hráč, nie však gambler. Z 10-tich návštev herne alebo kasína hral asi 2 - 3 krát, a to aj v období skutku. Počas toho, ako bývali na Obchodnej, chodil do herne väčšinou za poškodenu. Pokiaľ ide o jeho príjem obžalovaný vypovedal, že vypomáhal brigádne v pizzerii, nebol oficiálne zamestnaný. Príjem mal z obchodovania som s textilom, pracími práškami, avšak nemal živnosť. Poškodenú s drogami nevidel. Videl, že v ruke drží ružovú slamku.

Po prečítaní časti zápisnice o výpovedi obvineného z prípravného konania za účelom odstraňovania rozporov v časti „Vošiel som do kúpeľne, pričom R. mala na tvári krv, hneď sa do mňa pustila, ja som ju chytil za ruky, lebo ma išla udierať, šmykla sa a spadla pravou časťou tela v oblasti hrudníka na hranu vane a ešte si buchla hlavu o umývadlo. Následne som ju dvíhal, kričala pri tom, že ju to bolí, kde sa poudierala a snažila sa ma udrieť. Netrafila ma však, ale rukou zasiahla zárubňu a som videl, že jej okamžite opuchla. Podarilo sa mi ju vytiahnuť z kúpeľne. Bolo jej zle, povedala mi, že sa jej krúti hlava. Spýtala sa ma, prečo som jej dal facku, že prečo som ju hodil do vane. Ja som jej zbytočne vysvetľoval, že som ju neudrel, že do vane spadla, lebo sa pošmykla.“ obžalovaný uviedol, že na tejto výpovedi zotráva. Ako vstúpil do kúpeľne, vznikol tam konflikt, naťahovali sa tam, popritom sa šmykla, potom vstala, znova spadla, ako ju dvíhal. Chcel ju odtiaľ dostať, snažila sa ho udrieť. On ju odsotil a padla. Bolo tam viac momentov. Obžalovaný pripustil, že ju nejakým spôsobom udrel, atakoval, ako ho ona udierala, nie však s úmyslom, že ju ide udierať. Obžalovaný tiež výslovne uviedol, že udretie poškodenej o vaňu hrudníkom a úder o umývadlo hlavou bolo v rámci jedného pádu. Poškodená padla minimálne ešte raz, ako ju ťahal, sa mu šmykla. On padol tiež smerom von, ona dovnútra. Poškodenú v kúpeľni ani v byte neuzamkol. V čase skutku on nemal určite žiaden predmet. Bez predmetov v kúpeľni bol on aj poškodená. Nemal v ruke ani kladivo, ani tĺčik na mäso. Ďalej obžalovaný uviedol, že po tom, čo ju uložil do postele, s ňou komunikoval minimálne 3-4 hodiny, popritom ju ošetroval. Z bytu išiel okolo štvrtej. V ten deň on jedlo nepripravoval, ani neupratoval po skutku a nerobil ani inú činnosť. Poškodená bola v stave, že zaspala. Sťažovala sa na bolesti, mohla ale chodiť. Vypýtala si tabletky a zaspala. Po tom, čo zaspala, on asi o štvrt' hodinu opustil byt. Do lekárne na Obchodnej nešiel preto, že bola preplnená a on si povedal, že zabije jednou ranou dve muchy, keďže mal v Poluse aj stretnutie. Medzi prvými ale kupoval lieky, to bola prioritá. Stretnutie v Poluse ohľadom tých práškov mal na večer okolo siedmej - ôsmej. Lieky poškodenej doniesol až po tomto stretnutí z dôvodu, že sa nechal uchlácholiť, že jej bude stačiť kúpiť lieky, čo mu nadiktovala. Keby sa mu hneď ozvala, tak hneď príde. Ona ale nedvíhala telefón a tak mal dojem, že spí po liekoch a že má ešte čas. Nebola ohrozená na živote. Biznis v Poluse riešil medzi 4 - 7 hodinou. Ešte riešil veci aj ohľadom kúpy nejakého textilu, ale kúpa liekov bola prioritá, inak

by ich ako prvé nekupoval. Obžalovaný neuvažoval nad tým, že by poškodená upadla do bezvedomia, lebo s ňou 3 - 4 hodiny komunikoval. Presvedčil sa, že jej nič nie je.

Ďalej obžalovaný uviedol, že vzťah k poškodenej bol na rozpade. Ona ho podozrievala, že chodí za štetkami, že ju podvádza. On ju chránil, pomáhal jej finančne, mal ju rád. Zo začiatku jej prejavoval maximum. O požívaní omamných alebo psychotropných látok poškodenou mal vedomosť z dôvodu, že sa mu v ten deň zdala podozrivá. Vedel o nej, že konzumuje drogy a taktiež mala veľké zreničky v očiach, bola podráždená, kričala. Keď sa pozeral cez tú vykopnutú dieru v dverách, počul buchoty, poškodená vrieskala, že sa zabije. Metala sa tam, búchala rukami o stenu, hysterická bola. Počul slová o zabití. Videl tam slamku, s hlavou kývala, narazila si hlavu a mal dojem, že si búcha hlavu. Počul aj buchot nohou alebo hlavou, zadunelo to. To s tou hlavou robila predtým, ako videl slamku. Cez tú dieru sa díval pár sekúnd. Vedomosť o finančných prostriedkoch na karte poškodenej mal z dôvodu, že vedel o tom, že sa poškodená vyrovnala s exmanželom ohľadne ich bytu. Vedel tiež, že peniaze, ktoré boli vložené na účet pochádzajú z vyrovnania manželov vo veci BSM ohľadom bytu. On sám finančné prostriedky na debetnú kartu nevložil. Pokiaľ ide o sumu 600,-Eur, tieto jej nevzal, nakoľko nemal o nich vedomosť. Mzdu mal 40 eur za deň plus strava. Keď vypadol kuchár, tak zaskočil dva - tri krát do týždňa, a to v období august - september 2013 a aj potom. Kľúč spod diery vytiahol tak, že cez dieru prestrčil ruku, pričom to išlo ťažko. Prestrčil celú ruku nadoraz. Ako prvé, keď vošiel do kúpeľne za poškodenou videl, že vrieskala, oháňala sa rukami, sácala. V kúpeľni bolo určite mokro. Bol tam malý priestor, boli tam aj koberčeky. V Poluse kupoval aj šperky, dve náušnice, nejaký náhrdelník a to asi do hodiny po kúpe liekov. V Poluse mal pritom viaceré stretnutia. Tie šperky kupoval asi pred stretnutím s pánom G. za sumu do 50 alebo 100,-Eur.

Svedkyňa - poškodená R. D. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že s obžalovaným žili asi 2 mesiace, najprv u nej doma, potom v prenájme. V ten deň sa chystala von, on spal, zobudil sa a napadol ju. Prišiel do kuchyne, začal ju fackať z dôvodu, že sa s ním nechcela baviť. Chcel vedieť, prečo sa pozerala do jeho telefónu. Odvliekol ju do izby a zlomil jej nos. Utekla do kúpeľne, zamkla sa, na čo on vykopol dvere. Ďalej ju bil. Doniesol kladivo, potom odišiel a doniesol tĺčik na mäso a s ním ju bil po hlave a po kolenách. Nevedela uviesť, s ktorou časťou tĺčika ju bil, jej prišlo veľmi zle. Cez dieru na dverách si odomkol dvere do kúpeľne. Tĺčikom ju niekoľkokrát udrel do hlavy. Z kúpeľne nemohla odísť, lebo on tam stál a ona bola vzadu. Napádanie bolo súvislé, ale boli tam malé prestávky. Potom ju zamkol v kúpeľni a odišiel. Ona sa ho opýtala, či ju chce zabiť a on jej povedal, že nie, len zmrzačiť. To bolo v čase, keď bola v kúpeľni aj s obžalovaným a čo on už mal tĺčik pri sebe. Napádanie tĺčikom bolo predtým. Keď bola uzamknutá v kúpeľni, hovorila mu, aby ju pustil, že je je zle. V kúpeľni bola zamknutá asi pol hodinu, nevie to presne. Keď mu povedala, aby ju pustil, tak on ju odomkol a pustil. Potom si ľahla do postele, dal jej lieky, o ktoré ho požiadala. Už si nepamätá, či s ním o niečom komunikovala. Počas toho, čo bola v kúpeľni si sama zranenia nespôsobila a ani sa nešmykla. Po tom, čo jej obžalovaný priniesol lieky jej zobral z kabelky peňaženku a z nej 600 eur a kartu. Potom odišiel a ona zaspala. Obžalovaný jej povedal, že pôjde do lekárne a kúpi jej niečo. Všetko ju bolelo, nevedela dýchať, a toto aj obžalovanému uviedla. Nechcela, aby jej bola poskytnutá lekárska starostlivosť, nakoľko jej bolo veľmi zle a chcela len spať. Potom sa zobudila, stále jej bolo zle, chcela sa dostať z bytu, ale nemala ako. Nemala kľúče, ani mobil a z notebooku bola vybratá baterka. Potom ju napadlo, že cez TV sa môže prihlásiť na skype, volala otcovi a on to oznámil jej dcére, ktorá následne prišla aj s políciou. Napádanie zo strany obžalovaného trvalo asi hodinu. Medzitým ako sa zobudila až po príchod polície, nevykonávali žiadne práce v byte, nepripravovala si jedlo a ani neupratovala, pretože ledva dýchala. V predchádzajúci večer sa išla pozrieť do herne a on bol tam a hral automaty. Hotovosť 600 eur mala u seba z dôvodu, že išla kúpiť bufet na Mlynských Nivách, pričom ku kúpe malo dôjsť v ten deň. Cena bola 5.000,-Eur. Tých 600,-Eur mala na úradné alebo nejaké poplatky spojené s tou kúpou. S obžalovaným sa nedohodla na tom, že ich môže použiť a ani mu nedala súhlas na ich použitie. Nikdy nemali žiadnu dohodu, že si bez dovolenia môže vziať peniaze. Vo vzťahu k spolužitiu s obžalovaným poškodená uviedla, že podľa nej ju obžalovaný finančne zneužíval. Plánovala sa s ním rozísť. Zo začiatku sa správal normálne, ale potom zvláštne. Predtým sa nesprával agresívne.

Po prečítaní časti zápisnice o výsluchu svedkyne - poškodenej z prípravného konania v časti „V herni prehrával moje peniaze, čo som mu dala. To nebolo prvýkrát, čo mi zobral peniaze a išiel hrať do herne. Prvýkrát mi takto zobral 360,-Eur, potom myslím 950,-Eur a v ten večer okolo 400,-Eur.“ Poškodená uviedla, že je to pravda, pričom na hlavnom pojednávaní myslela konkrétne peniaze z peňaženky vzaté bez jej vedomia. Taktiež potvrdila svoju výpoveď z prípravného konania v prečítanej časti: „... urobil dieru

do dverí a cez tú dieru ma chodil pozerat' a vypočúvat' ohľadom jeho mobilného telefónu, lebo som sa predtým doňho pozrela a niečo som zle zmačkla a on tak na to prišiel.“ K uvedenému len dodala, že to bolo po tom, čo ju obžalovaný uzamkol v kúpeľni.

Pokiaľ ide o vzťah k obžalovanému poškodená uviedla, že v deň spáchania skutku jej na obžalovanom vadilo asi všetko. Napríklad chamtivosť. Podozrievala ho, že míňa jej peniaze s nevie kým. Podozrenie vo vzťahu ku konkrétnej osobe ale nemala. Konflikt s obžalovaným začal v kuchyni z dôvodu, že sa s ním nechcela rozprávať a chcela odísť z bytu.

Vo vzťahu k prečítanej časti zápisnice o jej výpovedi z prípravného konania v časti „Opýtal sa ma, že či som spala. Ja som mu odpovedala, že nie. On ma hneď začal fackat' pravou rukou.“ poškodená uviedla, že je to pravda. Opýtal sa jej to, lebo potom sa s ním už odmietla baviť. Začal ma fackat'.

Taktiež bola prečítaná časť zápisnice o výpovedi poškodenej z prípravného konania v časti: „Správal sa ako nepričetný. Nepamätám si už presne ako, či ma odsácal alebo ako odvliekol z kuchyne, kde sa to celé začalo, do izby, kde ma hodil na posteľ, bol nado mnou a stále ma fackal, nadával a kričal. Počas toho som sa bránila a podarilo sa mi topánkou ho kopnúť do tváre, čo ho rozzúrilo natoľko, že ma začal biť pästami, kde mohol. Bil ma do tváre, hlavy, brucha, rebier, kde trafil.“ „Neskôr odišiel do kuchyne, počula som podľa zvuku, že sa hrabe v náradí, kde sú kladivá. Vrátil sa však v ruke s tĺčikom na mäso. Vošiel za mnou do kúpeľne s tým tĺčikom v ruke a povedal „teraz začne vypočúvanie“.“ K tomu poškodená uviedla, že obžalovaný s tým kladivom prišiel a počula aj, že sa hrabe v náradí. Nečítala predmetnú zápisnicu o svojej výpovedi z prípravného konania a nevie, prečo to tam je tak zapísané. Zotrváva na tom, čo uviedla na hlavnom pojednávaní, teda, že najprv doniesol kladivo, potom tĺčik. Udrel ju s najväčšou silou do hlavy, nad čelom približne do stredu hlavy a do kolien. Potvrdila, že obžalovaný jej pomohol v tom smere, že ju odomkol z kúpeľne, videl na nej, že jej je naozaj zle a pomohol jej ľahnúť do postele. Dal jej lieky, ukradol jej tie peniaze a odišiel. Pred skutkom sa chystala von, sprchovala sa, obliekala a maľovala.

K ďalšej časti prečítanej zápisnice o výpovedi poškodenej z prípravného konania: „Ja som zaspala. On bol ešte doma, takže neviem povedať, kedy odišiel. Prebrala som sa asi o pol šiestej (17:30). Zistila som, že nie je doma, ako aj to, že zobral telefón zn. LG v hodnote 100,-Eur s mojou SIM kartou na číslo XXXX XXX XXX operátora Slovak telekom, IMEI číslo telefónu neviem, nemám k nemu doklady. Vzal mi aj peniaze, a to hotovosť vo výške 600,-Eur, bankomatovú kartu TB, a. s., číslo účtu uviesť neviem, ale mám v tej banke len jeden účet. I. PIN - kód k bankomatovej karte vedel.“ táto uviedla, že videla, ako jej z kabelky berie peniaze, a to predtým, ako zaspala. Potvrdila, že v ten deň bola pod vplyvom omamných alebo psychotropných látok, nakoľko deň predtým si šnupla pervitín, k čomu použila slamku. Ona v byte nemala uschované drogy. Ďalej uviedla, že obžalovaný jej nepomohol ísť k lekárovi a ani nechcel zavolať sanitku. Po jeho odchode spala. Náklady na bývanie v nájomnom byte hradila ona, pričom obžalovaný sa na výdavkoch spojených s bývaním nepodieľal. Počas útoku sa bránila tým, že ho kopla. V minulosti bola svedkom agresívneho správania obžalovaného vo vzťahu k jej dcére a jej priateľovi, na ktorých vybehol s nožom. To sa stalo, keď bývali u nich v byte predtým, ako išli do nájmu.

Svedkyňa N. M. na hlavnom pojednávaní uviedla, že v deň skutku k večeru prišla dcéra poškodenej a povedala, že poškodená je tam hore zamknutá. Jej dcéra zavolała policajtov, ktorí si odomkli byt. Keď tá slečna plakala, zavolała obžalovanému, ktorý bol jej klient a jemu prenajala byt. Po tom, čo prišli policajti im dala kľúče. Počas telefonátu obžalovaný niečo zabrbral a hneď to vypol. Na hlavnom pojednávaní svedkyňa nevedela uviesť, čo jej obžalovaný povedal do telefónu, podľa nej to hneď zložil, keď počul jej hlas. Ten hovor trval pár sekúnd. Vzhľadom na to, že svedkyňa si ani na položené otázky nevedela spomenúť na niektoré skutočnosti, o ktorých vypovedala v prípravnom konaní a v jej výpovedi na hlavnom pojednávaní sa vyskytli nejasnosti, súd na návrh prokurátora postupom podľa § 264 odsek 1 Trestného poriadku prečítal relevantnú časť zápisnice o výpovedi tejto svedkyne z prípravného konania. V jej rámci svedkyňa uviedla, že okolo 20:00 hodine volala obžalovanému a pýtala sa ho, že čo sa deje, povedala mu, že je tam polícia, nejaká dobitá pani, že tá dcéra tam strašne kričí. On povedal, že on o ničom nevie, že tam príde a zložil telefón. K bytu ale nedošiel. Toto číslo dala aj polícii, ktorí jej uviedli, že telefón má vypnutý. Pred výsluchom za prítomnosti vyšetrovateľky jej volal obžalovaný (z iného telefónneho čísla) a pýtal sa jej, že čo sa tam stalo a či má v bite veci. Ona mu povedala, že nech si príde pre svoje veci v byte, vráti mu rozdiel na nájomnom a chce, aby sa z bytu vystaľoval. Trval na tom, že pošle nejakého známeho, na čo mu ona povedala, že byt prenajala jemu a že trvá na tom, aby

prišiel na stretnutie on. Dohodli sa, že sa stretnú pred herňou G4 na Obchodnej. Ešte jej povedal, aby nevolala políciu. Svedkyňa potvrdila, že to bolo presne tak, ako to bolo prečítané.

Svedkyňa S. D. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že večer jej zavolať dedo, že mu mama zavolať na skype a že je zbitá v byte na Obchodnej. Prišli tam a pani prenajímateľka zavolať políciu. V izbe ležala jej matka celá zbitá. Bola strašne dobitá, celá sa triasla, v kúpeľni boli krvavé stopy. Údajne to bolo o tom, že mu neodpovedala na otázku, bola v šoku. Ona skúšala volať obžalovanému po tom, čo mu volala prenajímateľka, ale jeho telefón bol vypnutý. Mama (poškodená) jej vravela, že jej chýbajú peniaze. V peňaženke nemala žiadne peniaze. Niečo tam bolo aj s telefónom. Vie, že jej zmizla karta a potom z nej obžalovaný vyťahoval peniaze. Od nej volala do Tatrabanky. Pokiaľ ide o vzťah medzi jej matkou a obžalovaným svedkyňa uviedla, že koncom leta zo dňa na deň našla v ich byte na Kadnárovej 35 cudzieho človeka. On bol už na začiatku sebavedomý. Odkedy sa s ním začala stretávať, začala sa správať veľmi zvláštne. V minulosti boli s ňou problémy v súvislosti s drogami a následne zistila, že asi tam ide o to. Začali konflikty, najprv hádky medzi ním a jej priateľom. Potom bola medzi obžalovaným a nimi väčšia roztržka. Obžalovaný na ňu s priateľom vytiahol kuchynský nôž a začali sa slovne napádať. Otec povedal, aby ho poslala preč, aby sa stretávali inde. On sa nechcel pohnúť z bytu. Jej otec vyplatil matku z polovice bytu a ona odišla s ním žiť na Obchodnú. S matkou mávala konflikty kvôli obžalovanému, lebo matka si ho bránila. Ona ho mala naozaj rada. Počas tých konfliktov sa jej matka správala tak, že mu držala stranu. Veľkú úlohu tam zohrávali aj drogy. To jej bolo od začiatku jasné. Nerozumela tomu, ako ho matka môže uprednostňovať. Aj mladšia sestra tam bývala, ale na základe toho sa musela odsťahovať k otcovi do Hainburgu. Obžalovaný im rozvrátil vzťah s matkou. Predtým, ako začal obžalovaný žiť s jej matkou mali medzi sebou bežné hádky, ako to v normálnej domácnosti chodí. S otcom nemala matka žiaden problém. Ona bývala u seba v byte, ale často je aj u priateľa, keďže býva v jednom dome. Jej matka už v minulosti mala problémy s drogami. Prítomnosť drog v byte odvodzovala od správania matky, pričom videla aj kryštalickú stopu na časopise. Keď sa nasťahovali na Kadnárovú, ona mala 15 rokov a vtedy naposledy bola na psychiatrii v Pezinku. Keď sa z tade vrátila, prestala požívať lieky a psychotropné veci.

Svedok C. W. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní, o ktorej zápisnica bola na hlavnom pojednávaní prečítaná za podmienok upravených v § 263 odsek 1 Trestného poriadku (so súhlasom obžalovaného a prokurátora), uviedol, že je priateľom S. D. a najprv sa len z počutia dozvedel, že jej matka má nového priateľa, ktorý sa k nim nasťahoval, pričom je drzý a robí si, čo chce. Jeho priateľka sa toho chlapa bála, tak u nej začal prespávať. Jedného dňa mu priateľka s plačom zavolať, že ju obžalovaný napadol a že sa jej vyhrážal. Došiel tam, klopal na dvere izby, kde boli obžalovaný a poškodená zamknutí. Na to zavolať políciu, ale obžalovaný uviedol, že sú to všetko len výmysly, čo uviedla aj matka jej priateľky a policajti im povedali, aby sa uklidnili. Po tom, čo išli spať, asi za 10 minút vyšla z izby jej mama a začala nadávať a búchať so skrinkami. S. zakričala, aby prestali, na čo jej obžalovaný zakričal, že ešte uvidia, čo je on zač a že strčí S. ten jeho cigánsky kokot do papule. Na základe toho otvorili dvere na izbe a obžalovaný už stál pri dverách druhej izby s nožom v ruke a že im ukáže a rozbehol sa na nich s nožom. On sotil priateľku naspäť do izby a opäť zavolať políciu. Obžalovaný a poškodená sa opäť zavreli do izby. Došla polícia a zobrali ho. V deň skutku mu volala S., že mama je dobitá na Obchodnej a že jej obžalovaný vzal peniaze. Ihneď tam išli a odtiaľ zavolať policajtov. Keď prišla majiteľka, táto odomkla dvere a policajti vstúpili do bytu a po nich išli oni dvaja s S.. Všade bola tma, pričom poistky boli vyhodené. Našli poškodenú na posteli vzadu, hlavu mala ako melón, celú fialovú, triasla sa, bola celá schúlená. Medzitým počul, ako majiteľka volá obžalovanému, povedala mu, čo sa stalo, že sú tam policajti a že si má prísť pre peniaze, vráti mu nájomné. On nevidel, žeby obžalovaný niekedy udrel poškodenú. Oni mali zvláštny vzťah. Ona bola celý deň doma. Odkedy ho spoznala, prakticky nevychádzala von. Večer išli spolu von. Nevidel, žeby užívali drogy, ale mal taký dojem, že ona drogy užíva, lebo vyzerala stále horšie. Dovtedy, kým ho nespoznala, bola v pohode.

Zo znaleckého posudku č. 1/2014 zo dňa 13.02.2014 vypracovaného znalcom z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Chirurgia doc. MUDr. Luděkom Vrtíkom, CSc. v rámci hodnotení možných mechanizmov zranení poškodenej vyplýva, že poškodená R. D. bola počas napadnutia udieraná päťami do hlavy, ako i ťčíkom na mäso. Zlomenina nosa mohla byť spôsobená úderom päťou silnej intenzity, ale aj úderom ťčíkom na mäso, pričom úder bol priamy, nedošlo ku deviácii nosových kostičiek. Tým, že bol veľkej intenzity, došlo aj k zlomenine čuchových kostičiek. Tiež je možný predpoklad zlomeniny nosa a očnice pádom na umývadlo. Zlomenina vnútornej časti pravej očnice mohla byť spôsobená silným úderom päťou, resp. ťčíkom na mäso, resp. pádom na okraj umývadla. Zlomeniny

8. A 9. Rebra vpravo v strednej axilárnej čiare mohli byť spôsobené priamym silným úderom päšťou do hrudníka, ale nie je vylúčený aj pád na okraj vane pri úderoch, kde poškodená mohla stratiť rovnováhu. Udrenina pravého ramena mohla byť spôsobená pádom na tupý plochý predmet (napr. stena, podlaha), alebo úderom päšťou, udrenina pravej časti brucha pod rebrovým oblúkom bola spôsobená úderom päšťou, udrenina ľavého kolena bola spôsobená úderom tlčikom na mäso alebo pádom na zem. Tieto poranenia boli spôsobené údermi slabšej intenzity. Odrenina v pravej spánkovej a spánkovo-záhlavovej oblasti vpravo boli zapríčinené údermi päšťou slabšej intenzity, resp. pádom alebo úderom o stenu, napr. pri údere do nosa. Udrenina oka vpravo bola spôsobená úderom päšťou. V zmysle znaleckého posudku mechanizmus úrazu R. D. udávaný I. H. v jeho výpovedi je akceptovateľný pri mechanizme úrazu hrudníka, kde je ako jeden z možných mechanizmov pád na okraj vane pravou stranou hrudníka. Zlomenina nosa a pravej očnice z vnútornej strany mohla vzniknúť aj pádom na hranu umývadla v dôsledku straty rovnováhy pri údere inou osobou, soťením alebo pošmyknutím. Zlomenina nosa a pravej očnice mohla tiež vzniknúť údermi päšťou, resp. tlčikom na mäso do oblasti nosa. Odrenina v pravej spánkovej a spánkovo-záhlavovej oblasti vpravo boli zapríčinené údermi päšťou slabšej intenzity, resp. pádom alebo úderom o stenu, napr. pri údere do nosa. Udrenina oka vpravo bola spôsobená úderom päšťou. Znalec v rámci jeho záveru zhodnotil vznik úrazu tak, že R. D. bola udretá päšťou, resp. tlčikom na mäso do nosa silnou intenzitou, pričom utrpela zlomeninu nosa a čuchových kostičiek, tiež zlomeninu vnútornej časti očnice vpravo. V dôsledku úderu do hlavy je predpoklad straty rovnováhy a pád na pravú stranu hrudníka. Menovaná počas úderov sedela na záchode, pričom v dôsledku úderov mohlo dôjsť k pádu pravou časťou hrudníka na okraj vane a tým aj k zlomenine 8 a 9 rebra vpravo, udrenina pravej časti brucha pod rebrovým oblúkom bola spôsobená úderom päšťou, udrenina ľavého kolena bola spôsobená úderom tlčikom na mäso alebo pádom na zem. Tieto poranenia boli spôsobené údermi slabšej intenzity. Odrenina v pravej spánkovej a spánkovo-záhlavovej oblasti vpravo boli zapríčinené údermi päšťou slabšej intenzity, resp. pádom alebo úderom o stenu, napr. pri údere do nosa. Udrenina oka vpravo bola spôsobená úderom päšťou.

Zlomenina očnice, nosa a rebier boli v dôsledku úderov (päšťou, tlčikom na mäso, pádom na zem) silnej intenzity. Udreniny v spánkovo-záhlavovej oblasti hlavy boli slabšej intenzity, ako i udreniny v oblasti brucha, kolena a pravého oka. Poškodená R. D. v dôsledku zranení bola ohrozená pri zlomenine 8 - 9 rebra vpravo v strednej podpazušnej čiare s dislokáciou možnosťou prederavenia pleury a tým vzniku pneumotoraxu (vniknutie vzduchu do hrudnej dutiny), čo by si vyžiadalo drenáž dutiny hrudnej a jej odsávanie, možnosť poranenia pľúc úlomkom rebier, tým by došlo ku krvácaniu do hrudnej dutiny s nutnou drenážou hrudnej dutiny a odsávaním. Pri výraznejšej dislokácii rebier 8 a 9 je možnosť poranenia pečene a krvácanie do brušnej dutiny. Podľa intenzity by bolo možné sledovanie stavu pacientky alebo operačné riešenie - otvorenie dutiny brušnej a s následným zošitím poraneného tkaniva pečene. Pri silnejšom údere do tváre, mohlo dôjsť ku dislokácii kostičiek orbity (očnice), čo by malo za následok operačné riešenie a dvojité videnie. Zlomenina nosa- pri silnejšom údere by mohlo dôjsť k dislokácii kostičiek nosa, čo by si vyžadovalo korekciu kostičiek nosa. Pri silnom údere do oblasti brucha vpravo pod rebrovým oblúkom mohlo dôjsť k poraneniu pečene s následným poškodením tkaniva pečene a krvácaniu, čo by si vyžadovalo operačné riešenie. Predpokladaná dĺžka pracovnej neschopnosti pri zlomenine rebier a očnice je 5 - 6 týždňov. Hodnotenie bolestného za úraz znalec vyčíslil na 310 bodov.

V doplnení znaleckého posudku č. 5/2014 zo dňa 10.11.2014 znalec uviedol, že zlomeniny rebier sa hoja 4 - 6 týždňov, zlomeniny nosa a etmoidálnych kostí 2 - 3 týždne, mediálny fraktúra orbity bez dislokácie 4-5 týždňov, udrenina brucha, hlavy, podliatina horného a dolného viečka obojstranne 7-10 dní. Celkový čas predpokladanej pracovnej neschopnosti za utrpené zranenia je 6 týždňov. Vo vzťahu k sťaženiu obvyklého spôsobu života znalec uviedol, že pacientka má sťaženie spoločenského uplatnenia v dôsledku psychických príčin (bojí sa chodiť do spoločnosti, nadväzovať kontakty, má strach z ľudí, nevie sa dostatočne sústrediť, nespí, spánok je 2 - 3 hod., prerušovaný, ráno vstáva unavená, je nervózna, najradšej sama), ale nebola doteraz na žiadnom psychiatrickom vyšetrení. Zlomeniny 2 rebier vpravo mali za následok, že pre bolesť nemohla spať na pravom boku, musela spať v polosedie prvé 2 - 3 týždne, nemohla nosiť ťažšie nákupy a pre edém nosa sa jej ťažšie dýchalo nosom prvých 7 - 10 dní. Pre udreninu v spánkovej oblasti mala bolesti hlavy 7 - 10 dní. V čase vyhotovenia doplnku k znaleckému posudku nemala poškodená žiadne fyzické obmedzenia v dôsledku zranení.

Následne znalec doc. MUDr. Luděk Vrtík, CSc. pri svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní uviedol, že zlomenina očnice pravej orbity v prípade pádu vzniká pádom na tupý predmet, ktorý by mal trochu vystupovať, mal by byť rovnejší, hranatý, pád musí byť silnejší. Pád na tupý predmet, úder alebo pád.

K zlomenine mohlo dôjsť pádom na umývadlo. Mechanizmus tých zranení bol taký, ako bol uvedený. Pokiaľ ide o poranenia na hlave, z celkového hľadiska nebola tam ohrozená hlava vnútro - lebečným krvácaním. Čo sa týka rebier, bolo to silnej intenzity, ale ona nebola ohrozená na živote. V hornej časti hlavy neboli nejaké evidentné zranenia u poškodenej. V prípade úderu silnej intenzity tčikom do hlavy by jeho kovové konce zanechali porušený kožný kryt. Zlomenina by tam musela byť. Zranenia takéhoto druhu u poškodenej neboli zaznamenané. Boli tam zranenia v spánkovej oblasti, spánkovo-záhlavovej oblasti ako také odreniny bez porušenia kožného krytu a bez aktívneho krvácania. Takéto zranenia by mohli vzniknúť tčikom v prípade slabej intenzity, a to aj v prípade úderov plochou časťou. Ak by došlo k úderu rúčkou tčika, mohlo ísť o údery silnejšej intenzity, nakoľko horná časť je ťažká. Je to jedna z možností vzniku poranení na hlave. Pri údere do nosa nedával vo svojom znaleckom posudku alternatívu, ostatné zranenia a mechanizmus ich vzniku sú popísané aj s alternatívou. Zranenia poškodenej si vyžadovali hospitalizáciu. Znalec výslovne uviedol, že k zlomenine rebier a súčasne zlomenine orbity nosa u poškodenej nemohlo dôjsť v rámci jedného pádu, nakoľko keď spadne na rebrá, tak potom dôjde k zlomenine rebier a nemalo by dôjsť k zlomenine orbity. Ten pád to stlmí. V rámci zlomeniny nosa a orbity pri jednom pádu sa to síce teoreticky nedá vylúčiť, avšak vyslovene vo vzťahu k poškodenej sa to stať nemohlo. Zlomeniny by mohli vzniknúť dvomi odlišnými pádmi. Znalec vylúčil, aby si niekto (konkrétne u poškodenej a aj všeobecne) takéto zranenia spôsobil sám. Vo vzťahu k poškodenej určite nie. Išlo by o prílišnú bolesť. Ani zranenia na hlave si poškodená nemohla spôsobiť sama, nakoľko ako poškodená dostala do nosa, hlava išla iným smerom.

Znalkyne z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria MUDr. Lucia Žlnayová, PhD. a MUDr. Danica Hunáková, CSc., vo svojom znaleckom posudku č. 26/26/2014 zo dňa 27.03.2014, uviedli, že obvinený trpel a v súčasnej dobe trpí závislosťou od heroínu (v štádiu abstinencie) a od kokaínu. Je prítomný abúzus pervitínu s rysmi závislosti. Taktiež je prítomné myslenie a správanie centrovane na získavanie návykovej látky a sú prítomné prejavy patologického hrania. Pohotovosť k závislosti je stav trvalý, bežný je prechod od jednej návykovej látky k druhej. Vzhľadom na to, že obvinený pozná účinky návykovej látky ako i riziká závislosti, mohol a môže svoje správanie pri užívaní návykovej látky predvídať. Porucha nemá vplyv na jeho ovládacie a rozpoznávacíe schopnosti. V čase spáchania skutku obvinený mohol rozpoznať nebezpečnosť a protiprávnosť svojho konania a mohol aj svoje konanie ovládať. Obvinený priznáva požívanie pervitínu, dávky nešpecifikuje a sú prítomné heteroanamnestické údaje o požívaní kokaínu a marihuany. Je indikované ochranné protitoxikomanické liečenie z dôvodu, že sú aktuálne priekazné známky aktívneho užívania návykovej látky, závislosti a rizikového správania v súvislosti s užívaním návykovej látky. Pobyť obvineného na slobode nie je pre spoločnosť nebezpečný. V rámci klinickej symptomatológie znalci okrem iného poukázali na intrapsychickú tenziu a oslabenie vyšších citov etických, estetických a sociálnych. Myslenie je bez bludných produkcií, bez štruktúrnych či obsahových psychotických porúch. Prítomné je pseudofilozofovanie, bagatelizovanie, racionalizovanie problematiky príjmu návykových látok, ako i hrania na automatoch. Osobnosť obvineného je priemerne diferencovaná, abnormne štruktúrovaná s impulzívnymi a asociálnymi rysmi.

Na hlavnom pojednávaní v súvislosti s písomne podaným znaleckým posudkom vypovedala znalkyňa MUDr. Lucia Žlnayová, PhD., ktorá uviedla, že všeobecne človek so závislosťou na návykovej látke užíva túto opakovane a svedčí to o tom, že nie je ukotvený v sociálnom systéme, nemá sociálnu prácu, stabilné rodinné zázemie. Správanie sa pri prehlbovaní zužuje na konzumáciu návykovej látky. Človek, ktorý má problém s návykovou látkou, bagatelizuje, prečo túto návykovú látku berie. Charakteristické reakcie pre takúto závislú osobu sú vznetlivejšie reakcie na kritické podnety. U obžalovaného bolo zistené, že sú prítomné rysy asociálneho správania, impulzívného so zreteľom na jeho povahu, osobnostné rysy, od detstva, kedy to sám obžalovaný popísal. Určité osobnostné rysy v kombinácii s návykovou látkou spôsobujú, že u daného jedinca sa jedná všeobecne o rizikové správanie, z toho dôvodu je navrhnutá ochranná ambulantná liečba. Podľa vyšetrenia a anamnézy menovaný daný chvíľku netrpel skutočnou chorobou vo forme psychózy. Či obžalovaný mal v čase spáchania skutku silnú abstinčnú symptomatiku, k tomu sa znalkyňa nevedela vyjadriť. V rámci osobnostných vzorcov správania, môžu toto jeho správanie v čase činu považovať za štandardné. Že si presadzuje svoje agresívnejším správaním. Znalkyňa navrhovala dlhodobé ambulantné liečenie protitoxikomanické. Keby sa obžalovaný nepriznal, že niekedy užíval návykovú látku, mali by informáciu z CPLDZ na Hraničnej, s ktorým sú v kontakte, ako aj z ostatných heteroanamnestických údajov z minulosti. Ohľadne prejavov patologického hrania znalkyňa uviedla, že tento údaj sa opiera o heteroanamnestické údaje, z výpovede svedkyne - poškodenej.

Zo znaleckého posudku č. 35/2014, 31/2014 zo dňa 11.08.2014 vypracovaného znalcami z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria MUDr. Miroslavom Čerňanom a MUDr. Elenou Mokrášovou, vyplýva, že svedkyňa - poškodená R. D. netrpí duševnou chorobou (psychózou), poškodená trpí duševnou poruchou a tou je závislosť od omamných látok a poruchou osobnosti, ktorá je z veľkej miery dôsledkom závislosti od omamných látok a spolu podielovo aj dôsledkom opakovaných emočne nepriaznivých - traumatizujúcich okolností v jej životnej histórii. V osobnosti poškodenej však znalci /v zhode s psychologickou expertízou/ nezistili prejavy dlhodobu prebiehajúcej duševnej afektívnej poruchy, či posttraumatickej stresovej poruchy. Opakované dekompenzácie poruchy osobnosti s úzkostne - depresívnym obrazom, aktuálne /po skutku ublíženia na zdraví/, nie sú samostatnou diagnostickou kategóriou, ale zrkadlia traumatizujúce - posudzovanou uvádzané - okolnosti a priebeh skutkov. Poškodená nebol po skutkoch hospitalizovaná na psychiatrickom oddelení z dôvodu svojej úzkostne - depresívnej príznakovosti, teda z psychických dôvodov, ktoré by súviseli s utrpenou psychotraumou po skutkoch. Závislosť od omamných látok a uvedená porucha osobnosti u poškodenej nemá v súčasnosti vplyv na jej schopnosť vypovedať v uvedenej veci. Svedkyňa - poškodená zneužívala v dávnejšej minulosti heroín, od ktorého je závislá. V čase skutkov bola poškodená opojená pervitínom v „obvyklej“ dávke, teda jednalo sa u nej u sebou navodený „požadovaný“ stav po droge. Psychotické zmeny psychických funkcií - teda takýto vplyv na jej konanie a zaevidovanie priebehu skutkov - znalci nezistili. Z takéhoto pohľadu, t. j. že nešlo u poškodenej o psychotický stav na čas skutkov, poškodená mohla správne vnímať okolnosti a priebeh skutkov a o týchto vypovedať. Poškodená je z psychiatrického hľadiska schopná správne vnímať a vypovedať v uvedenej veci. Znalci sa prikláňajú ku vyhodnoteniu znalkyňou z odvetvia klinickej psychológie dospelých aj v tom, že určité skreslenie vypovedania svedkyne - poškodenej môže byť podmienené aj nepriaznivým emočným prežívaním v období po skutkoch.

V súvislosti s uvedeným znaleckým posudkom znalec MUDr. Miroslav Čerňan na hlavnom pojednávaní uviedol, že pri pojme obvyklá dávka u poškodenej (v čase spáchania skutku) vychádzali zo spôsobu interpretácie a histórie zneužívania omamnej látky poškodenou. Táto interpretácia sa nevymyká realite a iná interpretácia zistená nebola. Obvyklá dávka v tomto prípade znamená, že nebola opojená inak než obvykle, nebola opojená vyššou dávkou, ktorá by jej navodila iné prežívanie, ktorá by inak ovplyvňovala jej psychické funkcie. Poškodená si podávala omamnú látku z dôvodu rozhodnutia pokračovania v užívaní, pokrytia emočných príznakov, teda z dôvodu potreby riešiť svoje stavy. Spätná väzba obvyklého podania znamená, že to podanie nezmenilo jej psychické stavy. Zo strany poškodenej nebol daný iný kontext, než ten, ktorý zistili pri podávaní omamnej látky z jej strany. Ťažiskové vyjadrenie je to, že toto množstvo a charakter omamnej látky nepodmienil u nej psychózu, halucinácie, bludy, iné zmeny nálady, mániu, depresiu, nepodmienil a nespôsobil náhlu zmenu psychických funkcií. Jej vnímanie teda nebolo ovplyvnené. Prierezovo išlo u nej o také užívanie, ako bolo pred mesiacom. Znalec ďalej uviedol, že u opakovaného užívania je vnímanie rozprestrené, rozšírené, ale nie kvalitatívne, nemá halucinácie. Podľa vyšetrenia poškodenej neboli u nej zaznamenané halucinácie. Kvalitatívne teda vnímanie poškodenej zmenené nebolo. Bola schopná o skutku vypovedať v kontexte reality. Navyiac, tá tolerancia, ktorá sa vytvorila, všetko smeruje k tomu, že išlo o obvyklú látku, nešlo o to, že by bola chorá, psychicky chorá. Ohľadne problémov svedkyne - poškodenej s drogami znalec zotrval na údajoch u vedených v anamnéze.

Znalkyňa z odboru Psychológia, odvetvie Klinická psychológia dospelých PhDr. Eva Heftyová, PhD. vo svojom písomne podanom znaleckom posudku č. 7/2014 zo dňa 05.08.2014, uviedla, že u poškodenej sa črtá obraz jej osobnosti ako veľmi sebaneistej osoby, bez vybudovania si osobnostných kontúr, ako obraz osobnosti sociálne neustálenej, neukotvene, bez vybudovanej hierarchie hodnôt, ktoré by ju motivovali a poskytovali možnosť osobnostného zamerania, s nízkou úrovňou sebazpoznania a sebariadenia, čím sa javí ako osobnosť nevypelá, citovo nezrelá, ľahko ovplyvniteľná, podliehajúca dojmom, situačným vplyvom okolia a manipuláciám ľudí okolo nej. Je neschopná odhadnúť svoje možnosti, svoje schopnosti, identifikovať svoje potreby a primerane ich uspokojovať. Z psychologického hľadiska akoby trpela dlhodobou (až celoživotnou) citovou depriváciou a frustráciou. V súčasnosti sa k tomu pričleňujú ešte symptómy depresívneho prežívania, ako reakcie na skutočnosť. Ide aj o dôsledky užívania drog. Následkom je najmä oslabenie celkovej organizovanosti osobnosti, oslabenie, resp. potlačenie vôľových vlastností a zredukovanie už a priori slabej integrity osobnosti. Nedá sa t. č. vylúčiť ani deficit kognitívno - perцепčných schopností na báze organického poškodenia mozgu ako posttraumatického stavu (po zbití), aj keď nie sú zaznamenané jednoznačné príznaky „organicity“. V popredí aktuálneho obrazu je veľmi krehká konštitúcia osobnosti

bez vnútornej organizovanosti, devitalizovaná, s prejavmi hypobúlie a vyhasínania vnútorného života, bez akejkolvek kreatívnej a aktívnej komponenty inteligencie. Osobnosť uzatvárajúca sa do seba, s nedostatočným kontaktom a zmyslom pre realitu, odcudzená sebe aj iným, s odklonom od ľudí. U svedkyňi - poškodenej neboli zistené priekazné známky organickej deteriorácie intelektu. Navyše aj nedostatočná integrovanosť osobnosti, znížený zmysel pre realitu, tendencia k sneniu a poškodená je schopná správne vnímať a reprodukovat' udalosti a okolnosti trestného stíhania. Avšak vzhľadom na oslabenú schopnosť koncentrácie pozornosti, zistený výrazný vstup afektivity do mentálnej výkonnosti, podpriemernú diferenciačnú schopnosť, t. j. schopnosť rozlišovať podstatné od nepodstatného, je jej schopnosť správne vnímať a reprodukovat' vnímané oslabená. Tendencie k zveličovaniu, subjektivistické nastavenie, podliehanie dojmom, vnútorná nedisciplinovanosť devalvujú vierohodnosť jej výpovede. Ďalej znalkyňa vo svojom znaleckom posudku uviedla, že v priamej súvislosti s vyšetrovaným trestným činom je u poškodenej zistená zvýšená hladina úzkosti, obáv z obvineného, ktorý sa údajne má vrátiť z vyšetrovacej väzby. Ide o priame následky traumy psychickej, ale aj fyzickej, ktorú od neho utrpela. Vníma ho ako človeka bez zábran, nevyspytateľného, ktorý je zákerný a agresívny. Ide o úzkosť, ktorá nie je predstieraná, ktorá sa prejavuje vo výsledkoch psychodiagnostických metód priamo, ale aj neuvedomene. Aktuálne psychický obraz úplne nespĺňa, resp. sa neprejavuje typickými znakmi posttraumatickej stresovej poruchy (bez flešbekov, nočných múr, snov), ale vyskytujú sa známky emočného oploštenia, odklon od ostatných ľudí, ťaživé prežívanie akéhokoľvek kontaktu s ľuďmi, anhedónia, hypobúlia, devitalizácia. Ťažko však u poškodenej jednoznačne oddiferencovať, čo ide na vrub postraumatického zážitku, čo „odbúrali“ drogy a ťažké úrazy a čo je prejavom depresívneho prežívania.

Na hlavnom pojednávaní znalkyňa PhDr. Eva Heftyová uviedla, že pokiaľ ide o ovplyvnenie poškodenej inými, je to možné chápať tak, že je ovplyvňovaná ľuďmi v jej živote všeobecne, ale aj ľuďmi momentálne. Poškodená je človek, ktorý si nevytvára vlastný názor a postoje, ale podľa situácie, podľa toho, kto je na ňu príjemný, milý, dobrý, toho necháva na seba vplyvať, a takisto opačne, ak je niekto na ňu zlý, je ovplyvnená, že je na ňu zlý, je ovplyvnená svojím strachom, pocit neistoty to zvyšuje. Ovplyvnená môže byť buď pozitívne, ale aj negatívne. Nemá akoby svoju vlastnú vôľu. Situačne znamená v každodennej situácii, že nie je to o tom, že si vyberie ľudí, ktorý ju budú ovplyvňovať, ale vlastne v každodenných situáciách, v každej situácii, kde sa nachádza, je schopná sa nechať ovplyvňovať. Ovplyvňovanie drogami alebo návykovými látkami je vždy viazané individuálne, neexistuje nejaký univerzálny prejav, vždy sa to viaže na konkrétnu osobu, akú ma konštitúciu, či je zvyknutá na omamné látky, alebo prvýkrát užije takúto kombináciu, nedá sa to predvídať, že konkrétne táto osoba sa bude správať takto, závisí to od naladenosti, od psychického stavu, viacerých faktorov, ktoré sa nedávajú predvídať, čo sa s ňou bude diať. Závisí to od celkového nastavenia osoby. Vo vzťahu k pojmom vytesnenie a účelové zabúdanie znalkyňa uviedla, že vytesnenie je nevedomý obranný mechanizmus, ak je človek v ťaživej situácii, nevie to spracovať, tak to vytesní. Účelové zabúdanie znamená, že zase keď je niečo nepríjemné, tak si to účelovo nepamätá a zabudne to, to je zase ako obranný mechanizmus osobnosti, aby prešiel cez problematické zážitky a situácie. U poškodenej určite nejde o ovplyvňovanie v zmysle, že by u nej niekto implantoval myšlienky, aby odpovedala takto a takto a správaj sa takto a takto. Pri vyšetrení sa správala autenticky, nesprávala sa tak, že niekto jej povedal scenár a ona ho reprodukovala. Nejde o manipuláciu v tomto zmysle, tá manipulatívnosť, teda že je ovplyvniteľná, nie je taká, že sa jej povie správaj sa takto a ona sa bude takto správať. Znalkyňa nezistila, žeby sa poškodená vedome snažila klamať a zavádzať, to ona nerobí. Vedome neklame. Objektívne jej psychika je taká, že vstupujú tam emócie a môže sa to vzdáť od reality, ale subjektívne ona neklame, nezavádza. Pokiaľ ide o kontext danej trestnej veci možno uviesť, pokiaľ žila s obžalovaným v súlade, že nedošlo medzi nimi ku konfliktu, tak ho popisovala ako fajn človeka, v ktorom pociťuje oporu, ktorý sa o ňu stará. Po udalosti, po skutku, kvôli ktorej tu je, začala mať strach z obžalovaného, bojí sa ho, bojí sa vôbec kontaktu s ním. Čiže sa dá z tohto vydedukovať, že musela zažiť nejakú situáciu, ktorá jej zmenila postoj voči nemu, nebolo to tým, že by jej to niekto nahovoril. Poškodená nie je ľahko ovplyvniteľná v zmysle prvoplánovosti, vo svojej podstate preberá názory podľa emócií, ktoré zažíva. Poškodená prešla takými ochoreniami, ako je závislosť od návykových látok, ktoré vlastne zakladajú vo svojej podstate možnosť vzniku psychického ochorenia a súčasťou tohto ochorenia môže byť aj konfabulácia. Zároveň mala niekoľko úrazov, tam sa predpokladá určitý organický deficit a v rámci takého poškodenia môžu vznikať konfabulácie, ale priamo iba v akútnych štádiách, v pourazovom období. V rámci tejto osobnosti poškodenej, aká je a akú vyšetrovala, tam sa konfabulácie nevyskytli. U poškodenej sa môžu prejaviť prejavy agresívneho správania v situácii, ktorá je pre ňu ťaživá, v takej, kedy nemá východisko, čiže cíti sa ohrozovaná. Aj v situácii, keď je v stave abstinenčných príznakov, alebo predrogovania. Keď je po ťažkom úraze, keď

nie je pri plnom vedomí, môže byť agresívna, inak v jej osobnosti nie sú rysy agresivity, skôr opačne, je tam taká podriadenosť, submisivita, závislosť. Jedno s druhým súvisí. Predpokladaná agresivita by bola skôr fyzického rázu. U nej zistila fenomén nevyspytateľnosti. Agresivita by prichádzala do úvahy, ak sa dostane do situácie v rámci medziľudského správania. Vtedy by mohlo ísť akoby o mimovedomé agresívne správanie. Keď sa cíti medzi ľuďmi v nejakej tiesni, môže u nej vzniknúť taký neočakávaný impulzívny útok. Teda to platí v prípade, ak sa cíti medzi ľuďmi veľmi ohrozená, vtedy môže dochádzať k neočakávaným fyzickým prejavom. Nie v bežných situáciách, ale pod tlakom vyvolávajúcom silné emócie strachu. Pokiaľ ide o zveličovanie, to súvisí s presnosťou vnímania. Za objektívne vnímanie sa pokladá vnímanie mimo vplyvu emócií. U človeka, u ktorého prevládajú vplyvy emócií, keď je v strachu, tak veci vidí inak. Pod vplyvom emócií je tendencia veci skresľovať - zveličovať. Ona sa liečila aj na depresívnu poruchu psychotickú, vtedy je to výraznejšie, vtedy tá hrôza, úzkosť je ovplyvnená tými duševnými chorobnými príznakmi. Ale aj za bežných okolností, kedy nie je pod vplyvom duševnej choroby, tak je citlivá na emócie, keď má z niečoho obavu. Vidíme veci horšie akú sú. To však odznie, ako každá emócia. Vnímanie v súvislosti s pozitívom omamných látok a v súvislosti s emočným stavom sa vždy sa vzdáľuje od reality, ale zase je to u každého inak. Výsledky vyšetrenia poškodenej ukazujú, že sa nedá jednoznačne preukázať organické poškodenie mozgu u poškodenej.

Zo znaleckého posudku č. ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2013/17151 zo dňa 16.01.2014 vypracovaného Kriminalistickým a expertíznym ústavom Policajného zboru Bratislava, odboru prírodovedného skúmania a kriminalistických analýz vyplýva, že skúmaním bola na predložených stopách č. 1, č. 2, č. 3 (rukoväť) tĺčika), č. 4 a č. 5 dokázaná prítomnosť ľudskej krvi. Na úderných kovových plochách tĺčika nebola zistená prítomnosť ľudskej krvi. Z krvných stôp č. 1, č. 2, č. 3 (rukoväť tĺčika), č. 4, č. 5 a z porovnávacej vzorky označenej „R. D., T.. XX.XX.XXXX, byt. Bratislava, Y. XX“ bola vykonaná izolácia analýza DNA, ktorá bola úspešná. Z výsledkov DNA analýzy vyplýva, že z krvných stôp č. 2 a č. 4 bol zistený rovnaký DNA profil pochádzajúci od jednej a tej istej osoby ženského pohlavia, ktorý je zhodný s DNA profilom porovnávacej vzorky označenej „R. D., T.. XX.XX.XXXX, H.. Bratislava, Y. XX“. DNA analýzou bolo dokázané, že pôvodcom vyššie uvedených stôp je vyššie uvedená osoba. Z výsledkov DNA analýzy ďalej vyplýva, že z krvných stôp č. 1 a č. 5 bol zistený rovnaký DNA profil pochádzajúci od jednej a tej istej osoby mužského pohlavia, ktorý je zhodný s DNA profilom porovnávacej vzorky označenej „I. H., T.. XX.XX.XXXX D. H., H. Bratislava, D. X (a zároveň nie je zhodný s DNA profilom porovnávacej vzorky označenej „R. D., T.. XX.XX.XXXX, H.. Bratislava, Y. XX“). DNA analýzou bolo dokázané, že pôvodcom vyššie uvedených krvných stôp je osoba I. H.. Z výsledkov DNA analýzy ďalej vyplýva, že DNA profil zistený z krvnej stopy č. 3 (rukoväť tĺčika) pochádza najpravdepodobnejšie od dvoch rôznych osôb. Ide o kombináciu DNA profilu porovnávacej vzorky označenej „I. H., T.. XX.XX.XXXX D. H., H. Bratislava, D. a „R. D., T.. XX.XX.XXXX, H.. Bratislava, Y. XX“.

V rámci posudkovej časti predmetného znaleckého posudku sa uvádza, že na úderných kovových plochách tĺčika sa nachádzali slabo viditeľné škvrny červenej farby. Skúmaním uvedených škvŕn nebola zistená prítomnosť ľudskej krvi. Zo steru zaisteného z oboch kovových úderných plôch tĺčika bola vykonaná izolácia a analýza DNA, ktorá bola úspešná, avšak nebol zistený interpretovateľný DNA profil.

Ing. Patrik Matejov, ktorý vypracoval daný znalecký posudok na hlavnom pojednávaní po tom, čo pred súdom zložil sľub podľa § 5 ods. 7 v spojení s § 15 ods. 1 per analogiam zákona č. 382/2004 Z. z. (keďže on sám nie je zapísaný v zozname znalcov vedeného Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky) uviedol, že na rukoväti nebola zistená viditeľná stopa, majú ale špecifickú skúšku, ktorou sa dokázalo, že sa tam ľudská krv nachádza. Skúškou sa podarilo dokázať jej prítomnosť. K mechanizmu vzniku tých stôp znalec uviedol, že predmetom ich skúmania nie je vznik stôp. V tomto smere na obžalovaným položenú otázku iba vyslovil názor, že ak by došlo ku kontaktu tĺčika s krvou, s človekom, môže dôjsť k prenosu biologického materiálu, ale aj nemusí, čo závisí od toho, čo sa s tým tĺčikom dialo po skutku. Ak by to bolo očistené, môže a nemusí tam ostať nejaká krv.

Z prečítaného znaleckého posudku č. ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2013/17151 zo dňa 13.01.2014 vypracovaného Kriminalistickým a expertíznym ústavom Policajného zboru Bratislava, odboru kriminalistickej identifikácie, je zrejmé, že kriminalisticko-technickým skúmaním boli na predloženej vecnej stope označenej č. 3 (drevený tĺčik na mäso s kovovou plochou), zviditeľnené daktyloskopické odtlačky, ktoré boli vyhodnotené ako neupotrebitelné, v dôsledku čoho nebolo vykonané porovnanie AFIS v daktyloskopických zbierkach.

Zo zápisnice o ohliadke miesta činu a pripojenej fotodokumentácie vyplýva popis miesta činu, resp. stav a popis bytu po skutku so zadokumentovanými stopami a fotodokumentáciou kúpeľne a poškodených dverí, ako aj miesta, kde sa nachádzal tĺčik na mäso.

Z fotodokumentácie zranení poškodenej sú viditeľné zranenia na tvárovej časti hlavy poškodenej, pričom ostatný popis zranení okrem znaleckého posudku vyplýva aj z lekárskeho - ambulantných správ zadokumentovaných v spise, ktoré okrem iného reflektujú aj vyjadrenie poškodenej v čase bezprostredne po skutku (zaznamenané v lekárskej správe pre účely trestného konania), ktoré je zhodné s jednotlivými výpoveďami poškodenej uskutočnenými v prípravnom konaní.

Z listu obvineného adresovaného poškodenej (nedatovaný), ktorý bol na hlavnom pojednávaní prečítaný vyplývajú skutočnosti, ktoré podľa tvrdenia obžalovaného svojím obsahom dokumentujú vzťah obžalovaného k poškodenej.

Potvrdením o vrátení veci sa dokladovalo vrátenie mobilného telefónu zn. LG, bielej farby, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX so SIM kartou poškodenej R. D..

Nájomnou zmluvou zo dňa 29.10.2013 uzavretou medzi prenajímateľom Rudolfom Richterom a nájomcom I. H. bol upravený nájomno-právny vzťah k bytu (garsónke) na Obchodnej ulici č. 38.

Blokom na pokutu nezaplatenú na mieste č. XXXXXXXX bol I. H. postihnutý za priestupok proti majetku podľa § 50 odsek 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov za drobnú krádež - skutok spáchaný dňa 19.10.2013, pričom toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.10.2013. Zo záznamu o uložení uvedenej blokovej pokuty možno zistiť, že menovaný sa uvedeného skutku dopustil v OD MY na Kamennom námestí tým spôsobom, že odcudzil 1 ks rifle PEPE Jeans v cene 1369,99 Eur a prešiel cez pokladničnú zónu bez zaplatenia, na čo bol pri východe zadržaný pracovníkom SBS.

Vo výpise z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky je okrem vyššie uvedeného priestupku uvedený údaj o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorého sa mal dopustiť I. H. tak, že chytil za ruku S. D. a sotil ju, nadával jej slovami „kurva, piča“ a následne sa po nej zahnal nožom a opäť jej nadával so spôsobom vybavenia: „odložené“.

Z odpisu registra trestov obžalovaného vyplýva, že tento bol doposiaľ celkovo v dvanástich prípadoch súdne prejednávaný a odsúdený za trestnú činnosť predovšetkým za majetkovú trestnú činnosť, ale aj za násilnú trestnú činnosť (za ktorú mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov a 11 mesiacov), pričom v dvoch prípadoch ide o odsúdenie cudzozemským súdom, z ktorých v jednom prípade nenastali účinky ako keby išlo o rozhodnutie súdu Slovenskej republiky. Pritom v dvoch prípadoch sa na obžalovaného hľadí, akoby nebol odsúdený. K uvedeným odsúdeniam pristupuje odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 3T 133/2015 zo dňa 29.9.2015. Odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 0T/103/2014 zo dňa 04.07.2014 bude predmetom nižšie uvedených úvah súdu v súvislosti s odôvodňovaním výroku o treste.

Na základe uznesenia Okresného riaditeľstva PZ v Bratislave I zo dňa 28.05.2014, ČVS: ORP-1636/1-VS-B1-2013 bolo trestné stíhanie (vo veci, obvinenie konkrétnej osoby bolo uznesením prokurátora zrušené) podľa § 215 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona zastavené, lebo je nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie. Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že dôvodom tohto rozhodnutia bol nezákonný postup v súvislosti so zaistenou vecou - zatavenou striekačkou s obsahom kryštalickej látky, resp. nakladanie so zaistenou vecou bolo vykonané v rozpore so zákonom.

K výroku o vine

Pokiaľ ide o časť skutku uvedenú v odseku 2 a v časti odseku 3 obžaloby vina obžalovaného je založená na jeho vyhlásení o vine podľa § 257 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku a uznesenia

súdu o prijatí tohto vyhlásenia. Pokiaľ ide o časť skutku uvedenú v odseku 1 obžaloby súd na základe vykonaného dokazovania, hodnotiac dôkazy jednotlivo i v ich súhrne (a vzájomnej súvislosti) podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu tak, ako to predpokladá § 2 odsek 12 Trestného poriadku, vychádzajúc aj z ostatných trestnoprávne relevantných zásad, dospel k záveru, že aj v tejto časti bola vina obžalovaného I. H. preukázaná bez akýchkoľvek rozumných pochybností s tou výnimkou, že súd zo skutkovej vety vypustil čiastkové konanie obžalovaného zakladajúce právnu kvalifikáciu zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno d/ Trestného zákona, kde súd bol povinný uplatniť zásadu „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech veci obžalovaného) z dôvodov uvedených nižšie (vzhľadom na povahu skutku z hľadiska konania obžalovaného popísaného v skutkovej vete obžaloby neprichádzal do úvahy postup v smere oslobodenia spod obžaloby v tejto časti, ale iba vypustenie časti konania zo skutkovej vety v odseku 1 obžaloby a tým aj vypustenie uvedenej právnej kvalifikácie). Súd teda pristúpil k čiastočnej úprave skutku a to aj v smere následku, ku ktorému smerovalo konanie obžalovaného z hľadiska právnej kvalifikácie pokusu zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 odsek 1, § 155 odsek 1 Trestného zákona, rešpektujúc súčasne povinnosť zachovať jeho totožnosť (pre zachovanie ktorej v zmysle ustálenej judikatúry postačí, ak je aspoň čiastočne zachovaná totožnosť konania, alebo aspoň čiastočne zachovaná totožnosť následku).

Preto s prihliadnutím na výsledky, ktoré vyplynuli z procesu dokazovania a ktoré boli predmetom hodnotenia, mal súd jednoznačne a nepochybne za preukázané, že obžalovaný I. H. sa dopustil fyzických útokov a verbálnych prejavov voči poškodenej tak, ako je to popísané v skutkovej vete tohto rozsudku. Tento záver sa opiera o komplexné posúdenie rozhodujúcich skutočností vylučujúcich záver opačný, resp. akýkoľvek rozumný predpoklad o súčasnej existencii inej alternatívy vzniku poranení poškodenej vrátane toho, ktorý sa snažil prezentovať obžalovaný v rámci svojej obhajoby.

V tejto súvislosti súd poukazuje predovšetkým na v podstatných skutočnostiach konzistentné výpovede poškodenej tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní, ktoré sú podopreté aj ostatnými vo veci vykonanými dôkazmi, predovšetkým zaznamenanými zraneniami v rámci lekárskeho správ, o ktorých si súd mohol čiastočne urobiť obraz aj z fotodokumentácie zranení poškodenej, ako aj znaleckým posudkom z odboru Zdravotníctvo a farmácia odvetvie Chirurgia a skutočnosťami vyplývajúcimi z výpovede znalca na hlavnom pojednávaní.

V tomto smere je potrebné poukázať na to, že poškodená R. D. neutrpela jedno zranenie, ale zranení niekoľko, ku ktorým došlo tak pôsobením silnej intenzity, ako aj intenzity slabšej. Tento fakt má nepochybne význam pre hodnotenie záverov znalca a jeho vlastných hodnotení, ktorý sa k možným alternatívam mechanizmu vzniku poranení (napríklad aj odlišných od vyjadrení poškodenej) vyjadroval vždy jednotlivo ku konkrétnemu poraneniu, pričom tieto skutočnosti v konečnom dôsledku hodnotí súd rovnako ako iné vykonané dôkazy, a to aj v ich vzájomných súvislostiach. Vzhľadom na početnosť zranení u poškodenej je logicky a rozumne neobhájiteľné, aby všetky uvedené zranenia boli spôsobené pádom na tupý predmet, na umývadlo, prípadne na hranu vane, a to na základe pošmyknutia sa poškodenej spôsobom prezentovaným zo strany obžalovaného. Pritom k úderu do nosa poškodenej znalec ani žiadnu alternatívu neuvádzal. Okrem toho sa znalec v rámci vlastného zhodnotenia mechanizmu vzniku zranení uvedeného v písomne podanom znaleckom posudku vyjadril spôsobom svedčiacim v prospech takého priebehu skutkového deja, ktorý uvádzala poškodená a ktorý je uvedený v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku.

Významným v tomto ohľade je nepochybne tiež to, že obžalovaný výslovne, pohotovo a bez akéhokoľvek zaváhania (súd vchádzal aj z uplatnenia zásady bezprostrednosti pri vykonávaní dôkazov, v tomto prípade výpovede obžalovaného) uviedol, že udretie poškodenej o vaňu hrudníkom (zlomenina rebier) a úder o umývadlo hlavou bolo v rámci jedného pádu, pričom znalec takýto vznik poranení u poškodenej v rámci jedného pádu jednoznačne vylúčil. Pozoruhodné je tiež to, že v rámci svojej výpovede na hlavnom pojednávaní si obžalovaný na niektoré skutočnosti z priebehu konfliktu s poškodenu až veľmi dobre pamätal, vo vzťahu k iným už takú dobrú pamäť neprezentoval, čo vyplýva z popisnej časti odôvodnenia tohto rozsudku v časti výpovede obžalovaného.

O agresívnom správaní obžalovaného a jeho vnútornom rozpoložení vo vzťahu k poškodenej svedčí tiež spôsob, akým pôsobil na dvere na kúpeľni, na ktorých boli zadokumentované známky značného fyzického násillia na dvoch miestach, o čom si možno urobiť predstavu z fotodokumentácie urobenej

pri obhliadke miesta činu. Na agresívne a asociálne rysy u obžalovaného pritom poukázali aj znalci psychiatri.

Rozpor vo výpovedi obžalovaného, ktorý raz uviedol, že odomknúť dvere na kúpeľni cez dieru v nich išlo horko ťažko, pričom vzápätí na položenú otázku, či mu poškodená nejako bránila (alebo sa mu snažila zabrániť nejakými útokmi na neho) odomknúť dvere ním uvedeným spôsobom, uviedol, že to spravil veľmi rýchlo, nemožno hodnotiť inak, ako účelové obhajobné reakcie obžalovaného, ktoré v rámci ich hodnotenia iba vyvracajú jeho verziu o tom, že ako vstúpil do kúpeľne, poškodená ho začala napádať. Pokiaľ by ho poškodená mienila napádať, nepochybne by to urobila už počas toho, ako sa snažil do kúpeľne prestrčenou rukou cez dvere dostať. Za jednoznačne vyvrátenú možno považovať aj snahu obžalovaného preniesť vznik poranení na hlave poškodenej na ňu samotnú, teda že si tieto zranenia mala spôsobiť sama údermi o stenu, nakoľko znalec vo svojej výpovedi jednoznačne vylúčil s náležitým odôvodnením. V tomto smere tiež možno považovať tvrdenie obžalovaného, v zmysle ktorého mala poškodená po tom, čo on vstúpil do kúpeľne na tvári krv, za nepravdivé.

Na základe uvedeného súd nezistil žiadnu takú skutočnosť, pre ktorú by bolo možné výpoveď poškodenej vo vzťahu ku konaniu obžalovaného považovať za nepravdivú, a to aj v kontexte znaleckého dokazovania (k poškodenej sa vzťahujúci psychiatrický a psychologický znalecký posudok a výpovede znalcov na hlavnom pojednávaní, ktorí ich vypracovali). Niektoré nezrovnalosti vo výpovedi poškodenej sú pritom vysvetľované práve uvedenými znaleckými posudkami a z toho hľadiska plne pochopiteľné, ktoré však v nijakom smere nespochybňujú rozhodujúce skutočnosti uvádzané poškodenu z hľadiska priebehu skutkového deja. V tomto smere preto možno vnímať vyjadrenie poškodenej napríklad ohľadne jej udretia obžalovaným tĺčikom na mäso po hlave najväčšou silou ako psychologickým posudkom vysvetlené zveličovanie poškodenu, keďže podľa vyjadrenia znalca z odvetvia chirurgie by poranenie na hlave poškodenej mohlo byť spôsobené úderom tĺčikom na mäso slabšej intenzity, pokiaľ k tomu nedošlo rukoväťou tĺčika, kde by mohlo ísť o intenzitu silnejšiu. Taktiež miesto úderu na hlave uvádzané poškodenu tĺčikom na mäso, odlišné od miesta zisteného znaleckým dokazovaním, zodpovedá psychologickému znaleckému skúmaniu poškodenej z hľadiska možných odchýlok v jej výpovedi, a to okrem iného aj so zreteľom na emočné prežívanie, strach a celkový jej stav počas skutku a bezprostredne po ňom, čo so zreteľom na zistené rysy jej osobnosti a jej postavenie napádanej osoby (nie napádajúcej) možno považovať za prirodzené a pochopiteľné. Tieto a ani ďalšie mierne odchýlky v jej výpovedi v nijakom smere nespochybňujú jej celkové vnímanie konania obžalovaného a jej výpoveď v tomto smere tak, ako je to uvedené v už spomenutej skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku. Súd nezistil jediný podstatný dôvod, pre ktorý by si poškodená mala konanie obžalovaného vmyslieť za účelom privodenia trestného stíhania obžalovaného.

Naopak, znalci psychiatri uviedli, že poškodená netrpela a netrpí bludmi a halucináciami, čo bolo potvrdené aj pri výsluchu znalca na hlavnom pojednávaní, pričom tento výslovne uviedol, že kvalitatívne vnímanie poškodenej zmenené nebolo, bola schopná o skutku vypovedať v kontexte reality, na čo nemalo vplyv ani predchádzajúce užitie omamnej látky poškodenu. Jej interpretácia sa nevymyká realite a poškodená nebola opojená inak než obvykle, nebola opojená vyššou dávkou, ktorá by jej navodila iné prežívanie, ktorá by inak ovplyvňovala jej psychické funkcie. Podanie omamnej látky nezmenilo jej psychické stavy. Zo strany poškodenej nebol daný iný kontext, než ten, ktorý zistili pri podávaní omamnej látky z jej strany. Množstvo a charakter omamnej látky nepodmienil u nej psychózu, halucinácie, bludy, iné zmeny nálady, mániu, depresiu, nepodmienil a nespôsobil náhlu zmenu psychických funkcií. Jej vnímanie teda nebolo ovplyvnené. Rovnako znalkyňa psychologička uviedla, že poškodená je schopná správne vnímať a reprodukovať udalosti a okolnosti trestného stíhania. Istú mieru devalvácie vierohodnosti jej výpovede z dôvodov uvedených znalkyňou možno podľa názoru súdu vnímať práve v kontexte už spomenutých miernych odchýlok vo výpovedi poškodenej, nie však v tom smere, že by poškodená klamala. Tieto nezrovnalosti nemožno v žiadnom smere hodnotiť ako také, ktoré by odôvodňovali postup, resp. závery súdu odôvodňujúce uplatnenie zásady „in dubio pro reo“, teda v prospech obžalovaného, a to aj vo svetle ostatných vo veci vykonaných dôkazov. V tomto smere nie nepodstatným je ďalšie vyjadrenie znalkyne psychologičky, v zmysle ktorého v priamej súvislosti s vyšetrovaným trestným činom je u poškodenej zistená zvýšená hladina úzkosti, obáv z obvineného, ktorý sa údajne má vrátiť z vyšetrovacej väzby. Ide o priame následky traumy psychickej, ale aj fyzickej, ktorú od neho utrpela. Ide o úzkosť, ktorá nie je predstieraná.

Za významné považuje súd už vyššie uvedené skutočnosti zistené znalcami psychiatrami a predovšetkým znalkyňou psychologičkou ohľadne osobnosti poškodenej, ktorá (osobnosť) predovšetkým v stave počas a po skutku nepochybne nie je a nebola na takej úrovni, aby si vymyslela takú skutočnosť, akou je použitie tĺčika na mäso obžalovaným pri jej napádaní, ktorý sa v byte nimi užívaným našiel, resp. žeby s takouto vymyslenou skutočnosťou predtým alebo potom vôbec bola schopná kalkulovať. Znalecké dokazovanie vo vzťahu k jej duševnému stavu a štruktúre jej osobnosti to vylučuje.

Tu je namieste tiež uviesť, že znaleckým skúmaním kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Bratislava bola na predmetom tĺčiku na rukoväti zistená prítomnosť ľudskej krvi, ktorá predstavuje kombináciu DNA tak obžalovaného, ako aj poškodenej, čo, vchádzajúc z obhajobného tvrdenia obžalovaného, zakladá otázku, ako sa tam súčasne krv oboch dostala, hoci aj len na rukoväť tĺčika, ak podľa zhodného vyjadrenia tak obžalovaného, ako aj poškodenej, po konflikte žiadne práce ani činnosti (ktoré by mohli byť spojené s použitím tohto predmetu) nevykonávali. Ak obžalovaný uvádza, že uvedený predmet počas skutku určite nemal v ruke, ide o skutočnosť, ktorá toto jeho tvrdenie absolútne vyvracia, okrem iného aj tým, že sa tam nachádzali stopy krvi jeho a poškodenej súčasne. Iný incident, počas ktorého by bolo možné súčasne preniesť stopy krvi oboch na tento tĺčik nebol totiž zo strany ani jedného z nich uvedený. V tomto smere je významné zistenie Kriminalistického a expertízneho ústavu Bratislava, v rámci ktorého viditeľné stopy krvi na tĺčiku na mäso neboli zistené, tieto zistili osobitnou skúškou. Pritom z oboch kovových úderných plôch tĺčika bola vykonaná izolácia a analýza DNA, ktorá bola úspešná, avšak nebol zistený interpretovateľný DNA profil. Uvedené zistenia v kontexte výpovede poškodenej a mechanizmu vzniku jej poranení uvedeného znalcom z odvetvia chirurgie pripúšťajú iba jeden logický a nespochybniteľný záver, že obžalovaný predmetný tĺčik na mäso pri fyzických útokoch na poškodenú použil (v dôsledku čoho sa naň dostala krv tak jeho, keďže sám vo svojej výpovedi uviedol, že krvácal, ako aj krv poškodenej), pričom skutočnosť, že k zisteniu ich krvných stôp došlo uvedeným spôsobom svedčí pre ten fakt, že obžalovaný predmetný tĺčik na mäso po skutku umyl, na čo mal, ako vyplýva z jeho výpovede, dostatok času a o čom svedčí aj miesto, kde sa tento tĺčik na mäso nachádzal, ktoré je zachytené na fotodokumentácii nachádzajúcej sa v spisovom materiály. V tejto súvislosti súd ešte poukazuje na tú skutočnosť, že poškodená uviedla časti svojho tela, na ktoré ju mal obžalovaný uvedeným predmetom udierať v zhode s tým, ako možnosť pôsobenia tohto predmetu na uvedené časti tela potvrdil aj znalec. Je len ťažko predstaviteľné a v kontexte vykonaného dokazovania neudržateľné, žeby k takejto zhode došlo, ak by v tomto smere poškodená pravdu nehovorila.

Nemožno opomenúť ani tú skutočnosť uvádzanú obžalovaným, v zmysle ktorej sa po uvedenom konflikte s poškodenou rozprával minimálne 3 - 4 hodiny (pred znalcami psychiatrami pritom uviedol časový údaj 2 hodiny). Na druhej strane pritom uviedol, že poškodená zaspala do 10 minút po podaní lieku diazepam z jeho strany. Je rozumne neobhájiteľné, aby si poškodená liek nepýtala oveľa skôr ako po troch alebo štyroch hodinách vzhľadom na jej stav, únavu a bolesti hlavy a s obžalovaným komunikovala taký dlhý čas, ako to on prezentuje.

V súvislosti s posudzovaním vierohodnosti výpovede poškodenej súd teda nezistil žiadnu takú okolnosť, ktorá by jej verziu v rozhodujúcich skutočnostiach v relevantnej miere spochybňovala. Naopak, poškodená nepopierala, že by užívala drogy, nepopierala ani skutočnosť v súvislosti so slamkou potrebnou pre užitie drogy, ako ani to, že jej následne obžalovaný pomohol si ľahnúť a dal jej diazepam (po tom, čo zistil, že je jej skutočne zle), preto nie je rozumný dôvod sa domnievať, že by uvádzala nepravdu v iných otázkach významných pre meritórne rozhodnutie v tejto trestnej veci a že by chcela obžalovanému nedôvodne uškodiť uvádzaním nepravdivých okolností. K niektorým pochopiteľným nepresnostiam sa už súd vyjadril na inom mieste odôvodnenia tohto rozsudku.

Pokiaľ ide o drogy, ktoré mali byť nájdené v rolke toaletného papiera a ktoré podľa obžalovaného patrili poškodenej, aj v tomto smere sú to práve skutočnosti uvádzané obžalovaným, ktoré nemožno považovať za hodnoverné, najmä pokiaľ ide o spôsob manipulácie s nimi obžalovaným. Ak nechcel mať vo svojej blízkosti drogy z obavy pred trestným stíhaním, tak ako uvádzal, nie je súdu zrejmé, prečo ich odložil, dal si pozor na odtlačky a dal to do papiera, ale sa ich priamo nezbavil. Pozoruhodná je obava obžalovaného pred trestným stíhaním, hoci ako vyplýva z odpisu registra trestov, pripojeného spisu a doloženého rozsudku, v iných prípadoch obavu z trestného stíhania obžalovaný vonkoncom nemá. Pokiaľ ide o uznesenie Okresného riaditeľstva PZ v Bratislave I zo dňa 28.05.2014, ČVS: ORP-1636/1-VS-B1-2013, ktorým bolo trestné stíhanie podľa § 215 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku pre zločin nedovolenej

výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona zastavené, aj s ohľadom na uvedené je tento listinný dôkaz pre rozhodnutie v tejto trestnej veci irelevantný.

Nemožno tiež opomenúť ostatné svedecké výpovede, či už to bola výpoveď dcér poškodenej S. D. a jej priateľa C. W., ako aj svedkyne N. M., ktoré poskytujú dostatočný obraz, resp. tento dotvárajú (aj keď nepriamo) vo vzťahu k skutočnostiam, ktoré sú obžalovanému kladené za vinu. Okrem skutočností zhodných aj s výpoveďou poškodenej ohľadne odcudzenia sumy 600,-Eur z peňaženky poškodenej (nie svedkyňou N. M.), o ktorých sa dozvedeli v podstate ihneď, ako došli za poškodenou po skutku, ako aj o odcudzení karty poškodenej (vzatie karty obžalovaný priznal), sú zhodne uvádzané skutočnosti aj ohľadne ataku obžalovaného s nožom na S. D. v minulosti, o čom svedčí aj záznam v evidencii priestupkov, a to bez ohľadu na spôsob vybavenia tohto skutku. Skutočnosť, že došlo k odloženiu veci neznamena, že by sa uvedená skutočnosť nezakladala na pravde a v tomto smere nie je dôvod domnievať sa o nepravdivosti výpovedí svedkov C. W., S. D. a aj poškodenej R. D.. Aj keď táto skutočnosť priamo so skutkom nesúvisí, súd ju nepovažuje za úplne bezvýznamnú z hľadiska posudzovania všetkých do úvahy pripadajúcich súvislostí.

Pokiaľ ide o odcudzenie sumy 600,-Eur, súd aj v tomto smere nevidí žiaden dôvod spochybňovať výpoveď poškodenej, ktorá okrem toho uviedla dôvod, pre ktorý mala uvedenú sumu v peňaženke a účel, na ktorý ich chcela použiť, pričom pokiaľ jej obžalovaný vzal kartu, čo tiež poškodená a svedkovia uviedli, niet dôvod pochybovať aj tom, že jej obžalovaný vzal aj uvedenú hotovosť. Jeho vyjadrenie, že o týchto peniazoch nemal vedomosť možno opäť hodnotiť ako čisto účelové, keďže jej aj podľa vlastného vyjadrenia vzal kartu. Tomu zodpovedá aj celý kontext správania sa obžalovaného z hľadiska následného výberu peňazí v zistených sumách a neúspešné pokusy o výber ďalších súm z účtu poškodenej, ako aj obžalovaným uvádzaná, resp. predpokladaná suma, ktorú v ten deň údajne potreboval. To, že obžalovaný priznal vinu za odcudzenie finančných prostriedkov, resp. v tomto smere pokus vo vzťahu k celkovej sume, ako aj karty, resp. jej neoprávnené použitie, možno pripisovať existujúcej dôkaznej situácii. Jeho následné vyjadrenie, že tak urobil preto, že ide o tvrdenie jeho proti tvrdeniu poškodenej a on to nemá ako dokázať, vyznieva prinajmenšom pochybne, nakoľko obžalovaný s bohatou trestnou minulosťou nepochybne musí mať vedomosť o tom, že on nie je povinný nič dokazovať (obzvlášť v prípade relevantných pochybností), ale sú to orgán činné v trestnom konaní, ktoré znášajú ťarchu v podobe zabezpečovania dôkazov. Pokiaľ by sa obžalovaný cítil skutočne nevinný, nemal žiaden dôvod uznávať vinu na základe ním uvedeného pochybného argumentu. V tomto smere možno jeho postup považovať za taktiku v rámci jeho obhajoby aj so zreteľom na už uvedenú sumu 600,-Eur, k odcudzeniu ktorej malo dôjsť v rámci konania obžalovaného popísaného v 1 odseku obžaloby, ktoré obžalovaný popiera, čo je samozrejme relevantným právom obhajoby, avšak aj uvedené umožňuje utvoriť si obraz o argumentačnej presvedčivosti jeho obhajoby v celej jej šírke.

Tu nemožno opomenúť absolútne neakceptovateľné argumenty prezentované obžalovaným v súvislosti s jeho tvrdením ohľadne časových súvislostí nákupu liekov pre poškodenú v súvislosti s jej stavom a spôsobenými zraneniami. Na jednej strane obžalovaný tvrdil, že poškodenú žiadal a veľmi prehovára, aby išli do nemocnice, že potrebovala lekára, na druhej strane uviedol, že liek asi nevyhnutne nepotrebovala, keďže sa domnieval, že spí a preto jej ich doniesol až s niekoľkohodinovým odstupom. Pritom sa jej nemohol dovolať a mala mať vypnutý telefón. Takéto správanie sa obžalovaného z hľadiska jeho obrany je neobhájiteľné, keďže podľa vlastného vyjadrenia mal vedomosť o jej zraneniach, sám uviedol, že potrebovala lekára, k čomu mu ona uviedla, že je jej zle a že je unavená. Pokiaľ by sa tieto tvrdenia obžalovaného z hľadiska ním prezentovanej starostlivosti o poškodenú zakladali na pravde, nepochybne by jej lieky zabezpečil ihneď a neodradila by ho od toho ani preplnená lekáreň na Obchodnej ulici, teda miesta blízko ich bydliska (existuje pritom viacero lekární oveľa bližšie ako lekáreň v Poluse). Okrem toho mal obžalovaný dostatok časového priestoru na kúpu liekov aj pred ním uvádzaným stretnutím v Poluse. Samotným obžalovaným uvádzaný stav poškodenej by ho v prípade, že poškodená nedvíha telefón, resp. že ho má údajne vypnutý, nemohol nechať ľahostajným, ak by skutočne mal takú starosť o poškodenú, ako sa snaží prezentovať. Sú to teda práve skutočnosti uvádzané obžalovaným, ktoré sa vymykajú zásadám správneho usudzovania a logike, ktoré v konečnom dôsledku umožňujú posudzovať obhajobu obžalovaného ako čisto účelové, irelevantnú a v konečnom dôsledku za zjavne nehodnovernú. Tu možno poukázať aj na výpoveď svedkyne Jany Richterovej, ktorá výslovne uviedla, že obžalovaný si po jej telefonáte vlastný mobil vypol a následne jej volal z iného telefónneho čísla s tým, že ju požiadal, aby na ich stretnutie nevolala policajtov. Tvrdenie obžalovaného, že sa na políciu, resp.

do ním obývaného bytu, kde boli prítomní policajti nedostavil z dôvodu, že sa bál dcéry poškodenej, ktorá mu už v minulosti urobila problémy, je zjavne neopodstatnené, nakoľko táto pri konflikte medzi ním a poškodenou nebola prítomná. Tu sa črtá úplne iný dôvod, pre ktorý sa obžalovaný v prvých dňoch vyhýbal orgánom činným v trestnom konaní (na ktorý poukázal aj prokurátor v rámci svojej záverečnej reči), a nie to, že tam chcel ísť až so svojim obhajcom. Vzhľadom na jeho trestnú minulosť nemal dôvod na obavy sa ihneď dostaviť na políciu a prípadne využiť svoje práva, a to prípadne aj z hľadiska odmietnutia vypovedať.

Čo sa týka listu obžalovaného adresovanom poškodenou, je tento listinný dôkaz bez podstatného právneho významu, nakoľko z neho na jednej strane nevyplýva, kedy bol napísaný a skutočnosti v ňom uvedené v nijakom smere vinu obžalovaného nevyvracajú a ani nezmiernujú.

S poukazom na uvedené považoval súd obhajobu obžalovaného v celej jej šírke za neopodstatnenú a účelovú a vzhľadom na už vyššie uvedené úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov mal vinu obžalovaného za skutok právne kvalifikovaný ako pokus zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 odsek 1, § 155 odsek 1 Trestného zákona za preukázanú. V tomto smere súd len dodáva, že vzhľadom na intenzitu vedenia niektorých fyzických atakov na telesnú integritu poškodenej, ich rozsah a miesta, na ktoré obžalovaný útočil, na verbálny prejav obžalovaného, v rámci ktorého uviedol, že poškodenú chce len zmrzačiť a na následky, ku ktorým jeho konanie vo vzťahu k poškodenej bezprostredne mohlo viesť (k ťažkej ujme na zdraví v podobe poruchy zdravia trvajúcej po dlhší čas tak, ako to vyplýva aj zo znaleckého posudku), ako aj na úmyselné konanie obžalovaného v podobe priameho úmyslu, ktorý nepochybne z vyššie popísaného konania obžalovaného vyplýva, je uvedená právna kvalifikácia v plnej miere opodstatnená.

Možno ešte konštatovať, že čo sa týka zákonnosti prípravného konania, súd nezistil žiadne pochybenie zo strany orgánov činných v trestnom konaní z hľadiska ich procesného postupu, a to ani pri obhliadke miesta činu a zaistenia stôp, ktorá bola vykonaná v súlade so zákonom. Neboli zistené žiadne pochybenia v tom smere, že by niektorý zo zabezpečených dôkazov nemohol byť použitý a vykonaný v konaní pred súdom pre jeho nezákonnosť. K počiatočnej námietke obžalovaného vo vzťahu k znalcovi chirurgovi je potrebné uviesť, že tento nebol ošetrovateľom poškodenej tak, ako sa to snažil prezentovať obžalovaný a táto skutočnosť ani z ničoho nevyplýva. Taktiež nebola zistená žiadna okolnosť, pre ktorú by závery tohto znaleckého posudku bolo možné v nejakom smere spochybňovať.

Súd však nemohol uznať obžalovaného za vinného zo zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno d/ Trestného zákona, nakoľko vykonaným dokazovaním nebolo bez rozumných pochybností preukázané konanie obžalovaného v zmysle uzamknutia poškodenej v byte v úmysle znemožniť jej daný byt slobodne opustiť. Aj keď vzhľadom na niektoré skutočnosti, ktoré vyplývajú z obsahu spisu možno vysloviť podozrenie o nezabezpečení miesta činu zo strany orgánov činných v trestnom konaní spôsobom, ktorý by neumožňoval prípadnú snahu o manipuláciu v súvislosti s dokazovaním, nemohol súd postupovať v prípade konania, ktoré bolo obžalovanému kladené za vinu v zmysle tejto právnej kvalifikácie inak, ako v prospech obžalovaného pri rešpektovaní zásady „in dubio pro reo“. Uvedené podozrenie pre súd vplýva totiž z toho, že na snímke z fotodokumentácie zabezpečenej pri obhliadke miesta činu (teda pri fotodokumentácii uskutočnenej ako prvej) a zachytávajúcej práčku, nie sú kľúče od bytu (údajne patriace poškodenej) zachytené, avšak na snímke z fotodokumentácie uskutočnenej pri preverke výpovede na mieste už obžalovaný ukazuje predmetné kľúče práve na mieste na práčke, na ktorom sa predtým evidentne nenachádzali. Ide o pozoruhodný jav, ktorý v rámci prípravného konania nebol skúmaný a v podstate na to už ani nebol priestor. Vzhľadom na to, že túto skutočnosť nemožno bez akéhokoľvek dôkazu pripísať na vrub obžalovaného, súd bol povinný postupovať vo vyššie naznačenom smere a túto časť konania obžalovaného zo skutkovej vety vypustiť, rovnako ako na to nadväzujúcu právnu kvalifikáciu. V tomto svetle možno vnímať aj skutočnosti spojené s telefónom poškodenej, ktorého odcudzenie nebolo zahrnuté do obžaloby, čo však nemožno vysvetľovať v tom smere, že by si poškodená ňou uvádzané skutočnosti ohľadne tohto telefónu vymyslela. V súvislosti s uvedenou právnou kvalifikáciou súd len poznamenáva, že zamknutie poškodenej na toalete zo strany obžalovaného a následne jej odomknutie na požiadanie poškodenou nemožno tak po objektívnej ako aj po subjektívnej stránke právne kvalifikovať ako zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona.

K výroku o treste

V súvislosti s výrokom o treste u obžalovaného súd poznamenáva, že pri ukladaní trestu vychádzal z účelu trestu vyjadreného v § 34 odsek 1 Trestného zákona, v zmysle ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou, pričom súčasne prihliadal aj na ostatné Trestným zákonom upravené zásady pre ukládanie trestov.

Z tohto hľadiska súd mohol uložiť trest odňatia slobody vo výmere ustanovenej Trestným zákonom (§ 34 odsek 2 Trestného zákona). Ďalej bol povinný prihliadať najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy (§ 34 odsek 4 Trestného zákona).

V prejednávanej trestnej veci pritom súd zistil, že u obžalovaného prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona za použitia tzv. asperačnej zásady, t. j. zostrujúcej zásady pri ukladaní trestu upravenej v § 41 odsek 2 Trestného zákona. V danom prípade ukladaním súhrnného trestu vo vzťahu k predchádzajúcemu odsúdeniu totiž súd tento trest u obžalovaného ukladal za dva, resp. za viac trestných činov spáchaných dvomi skutkami, z ktorých aspoň jeden je zločinom.

U obžalovaného sa ukládanie súhrnného trestu vzťahuje na jeho predchádzajúce odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. OT/103/2014 zo dňa 04.07.2014, právoplatného dňa 04.07.2014 za prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20, § 212 odsek 1 Trestného zákona.

Vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 3T/133/2015 zo dňa 29.9.2015 ukládanie súhrnného trestu neprichádzalo do úvahy, nakoľko skutok a trestný čin je vo vzťahu k odsúdeniu trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. OT/103/2014 zo dňa 04.07.2014 vo vzťahu recidívy, nie súbehu, keďže v podstate ide o nerešpektovanie výzvy na nástup do výkonu trestu uloženého uvedeným trestným rozkazom.

Súd u obžalovaného nezistil ani jednu poľahčujúcu okolnosť, pričom u obžalovaného zistil jednu príťažujúcu okolnosť v podobe jeho predchádzajúcich odsúdení (§ 37 písmeno m/ Trestného zákona). Na príťažujúcu okolnosť spočívajúcu v spáchaní viac trestných činov nemohol súd prihliadať, nakoľko táto okolnosť našla svoj výraz už pri použití asperačnej zásady, ktorej aplikácia mala za následok zvýšenie hornej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu, t. j. na 13 rokov a 4 mesiace rokov (horná hranica trestnej sadzby v zmysle § 155 odsek 1 Trestného zákona predstavuje 10 rokov, zvýšením o 1/3, t. j. o 3 roky a 4 mesiace /40 mesiacov/ dosiahne táto hranica 13 rokov a 4 mesiace). V opačnom prípade by išlo o dvojité pričítanie tej istej skutočnosti v neprospech obžalovaného.

V prípade obžalovaného sa na základe použitia § 38 odsek 5 Trestného zákona (opätovné spáchanie zločinu - predchádzajúce odsúdenie za trestný čin lúpeže podľa § 234, odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona č. 140/1961 Zb. rozsudkom Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 1T 208/2003 zo dňa 11.06.2003 na trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov a 11 mesiacov, čo pri aplikácii prechodného ustanovenia § 437 odsek 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. napĺňa znaky zločinu) dolná hranica trestu odňatia slobody zvýšila o jednu polovicu, a to výpočtom upraveným v § 38 odsek 8 Trestného zákona zo 4 rokov na 7 rokov, pričom súd nepoužil zmierňujúce ustanovenie § 38 odsek 7 Trestného zákona, nakoľko podľa názoru súdu súčasne použitie relevantných ustanovení § 38 odsek 5, odsek 8 a § 42 odsek 1, § 41 odsek 2 Trestného zákona s prihliadnutím na povahu skutku a všetky okolnosti jeho spáchania, ako aj vzhľadom na osobu obžalovaného, nepovažuje za neprimerane prísne.

Výmeru súhrnného trestu odňatia slobody 11 rokov a 8 mesiacov u obžalovaného za spáchané skutky (teda aj za zbiehajúci skutok) súd považoval v rámci zákonom stanovenej a na základe zákona upravenej trestnej sadzby smerom nahor za dostatočný a adekvátny s ohľadom na spôsob spáchania stíhaného zločinu, a to aj z hľadiska vývojového štádia pokusu trestného činu so zreteľom na jeho povahu, opakované fyzické útoky voči poškodenej, následok, ktorého spôsobenie z jeho konania hrozilo, ďalej tú skutočnosť, že obžalovaný skutkami (vrátane skutku z odsúdenia, vo vzťahu ku ktorému súd ukladal súhrnný trest) naplnil zákonné znaky štyroch trestných činov, spôsob správania po spáchaní

skutku, zavinenie a v neposlednom rade s prihliadnutím na jeho kriminálnu minulosť z hľadiska predchádzajúceho značného počtu odsúdení a samotnú osobu obžalovaného, ktorá napriek vysokej výmere trestu (12 rokov a 11 mesiacov) rozsudkom Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 1T 208/2003 zo dňa 11.06.2003 nevedla k náprave obžalovaného. Naopak stíhaný skutok obžalovaný spáchal počas plynutia skúšobnej doby podmieneného prepustenia z uvedeného odsúdenia. Doposiaľ uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody nevedli k náprave obžalovaného a ani podmienené prepustenie z výkonu uloženého vysokého trestu odňatia slobody nesplnilo svoj účel. Spôsob spáchania činu, zistené zranenia poškodenej a osoba obžalovaného odvodňuje uplatnenie predovšetkým represívnej funkcie trestu za spáchané trestné činy. Takýto trest podľa názoru súdu zodpovedá požiadavkám individuálnej a generálnej prevencie predpokladaným v úprave účelu trestu, kritériám, z ktorých je súd povinný pri ukladaní trestu vychádzať a súčasne chráni spoločnosť pred páchatelom súdeného zločinu (ako aj prečinov) pred jeho ďalším trestnoprávne relevantným konaním počas danej výmery trestu. V osobe obžalovaného ide recidivistu s bezohľadným a cynickým správaním (čo vyplýva zo spávania obžalovaného po spáchaní skutku), ktorá v nijakom smere nemôže odôvodniť trest odňatia slobody v nižšej výmere. Obžalovaný pritom nemá rešpekt ani k súdnym rozhodnutiam, o čom svedčí odsúdenie obžalovaného rozsudkom Okresného súdu Bratislava III, č. k. 3T/133/2015-93 zo dňa 29.09.2015 za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona

Súd už len poznamenáva, že ak páchatel spácha závažný trestný čin v krátkej dobe po výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za iný trestný čin, prípadne počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia alebo podmieneného prepustenia, je aj v zmysle judikatúry opodstatnené a žiaduce prísne potrestanie páchatel'a nepodmienečným trestom odňatia slobody za účelom dosiahnutia, resp. naplnenia všetkých funkcií, ktoré trest plniť má a ktoré neboli naplnené výkonom predchádzajúceho nepodmienečného trestu odňatia slobody. Tieto závery plne dopadajú aj na obžalovaného, keďže, ako už bolo konštatované, stíhaného skutku sa dopustil v priebehu plynutia skúšobnej doby podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za závažnú trestnú činnosť vo výmere 12 rokov a 11 mesiacov.

Na tomto základe pri snahe o spravodlivé potrestanie páchatel'a tak, ako to predpokladá § 1 Trestného poriadku, v ktorom je obsiahnutý samotný účel trestného konania, súd dospel k záveru, že preukázanému spáchaniu uvedených trestných činov zodpovedá uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 11 rokov a 8 mesiacov (uvedených osem mesiacov zodpovedá trestu odňatia slobody uloženého mu výrokom o treste trestného rozkazu, ktorý súd rušil v rámci ukladania súhrnného trestu odňatia slobody). Neuloženie prísnejšieho trestu obžalovanému, ktorý by prípadne korešpondoval so samotnou zvýšenou hornou hranicou trestnej sadzby, súd odôvodňuje v podstate iba tým, že takýto trest by prichádzal do úvahy pri dokonanom trestnom čine - zločine ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona.

Nakoľko obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, súd obžalovaného v súlade s § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

So zreteľom na uloženie súhrnného trestu odňatia slobody súd podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 0T/103/2014 zo dňa 04.07.2014, právoplatného dňa 04.07.2014, ako aj všetky ďalšie výroky na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

S prihliadnutím na skutočnosti uvedené v psychiatrickom znaleckom posudku, v rámci ktorých znalci indikovali potrebu uloženia ochranného protitoxikomanického liečenia ambulantnou formou, súd navrhované ochranné liečenie podľa § 73 odsek 2 písmeno d/ Trestného zákona obžalovanému uložil.

Čo sa týka výroku o náhrade škody, súd bol viazaný návrhom poškodenej a tento návrh nebol oprávnený prekročiť, aj keď z obsahu spisu vyplývala aj možnosť poškodenej uplatniť si nárok na náhradu škody v zmysle bodového ohodnotenia spôsobených zranení uvedeného v znaleckom posudku znalcom z odvetvia chirurgia a sumy zodpovedajúce jednému bodu v rozhodnom čase. Nakoľko si poškodená uplatnila náhradu škody vo výške 1.500,-Eur zodpovedajúcej sume odcudzených finančných

prostriedkov obžalovaným, ktorá suma zodpovedá vykonanému dokazovaniu a je obsiahnutá aj v skutkovej vete rozsudku, súd jej uvedenú sumu priznal výrokom o náhrade škody.

Záverom vo vzťahu ku konaniu obžalovaného tesne pred vyhlásením rozsudku, kedy sa snažil založiť do spisu listiny (s námietkou zaujatosti), súd už len uvádza, že na takéto konanie už obžalovaný nemal nijaký priestor a ani oprávnenie a tieto listiny mohol založiť do spisu až následne po vyhlásení rozsudku. V danom momente už bolo vyhlásené nielen uznesenie, ktorým predseda senátu vyhlásil dokazovanie za skončené, ale boli už aj prednesené záverečné reči a bola vykonaná záverečná porada senátu. Zo systematiky ustanovení Trestného poriadku nepochybne vyplýva, že vyhlásenie rozsudku za daného stavu už nie je nikto, a teda ani obžalovaný, oprávnený nijakým spôsobom odďaľovať nielen akýmkoľvek verbálnym alebo písomným prejavom, ale ani zakladaním akýchkoľvek iných listín. Pokiaľ chcel obžalovaný vzniesť voči komukoľvek zo senátu námietku zaujatosti, mohol a mal tak urobiť v čase prípustnom podľa Trestného poriadku. Pritom, ak námietka zaujatosti sa týka iba procesných dôvodov, napríklad z dôvodu uznesenia, ktorým súd odmietol vykonať dôkaz navrhovaný obžalovaným, o takejto námietke súd ani nekoná, ale uvedená skutočnosť môže byť namietaná v podanom odvolaní.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, spravujúc sa úvahami uvedenými v tomto odôvodnení, súd rozhodol tak, ako je to uvedené v enunciate tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia cestou Okresného súdu Bratislava I na Krajský súd v Bratislave. Poškodený môže podať odvolanie iba čo do výroku o náhrady škody.

Odvolanie má odkladný účinok okrem prípadu, že rozsudok nadobudol právoplatnosť spôsobom predpokladaným v § 183 odsek 1 Trestného poriadku.